

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

► СТОР. 7

Благодійність

Дві коробки книжок від Сергія Жадана

► СТОР. 11

Авіація

Борт імені Дмитра Майбороди готовий до вильоту

► СТОР. 12

№ 233 (6487) | СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2016 РОКУ | WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Загроза номер один

«Росія є загрозою номер один для США», — заявила в інтерв'ю Reuters міністр військово-повітряних сил США Дебора Джеймс. «Перед нами стоїть низка загроз, але Росія через свій атомний потенціал може становити загрозу існуванню нашої країни», — цитує пані Джеймс BBC.

Глава Пентагону Ештон Картер також днями розкритикував Росію і заявив, що США слід і далі зміцнювати союз із НАТО, щоб разом протистояти «новим і старим загрозам, які набули нових форм». «Російська агресія і провокації базуються на помилкових амбіціях і недоречних образах», — цитує Картера BBC. Він заявив, що Москва порушила міжнародний договір про контроль над озброєннями та «брязкає ядерною зброєю».

► СТОР. 13

Захисникам зводять пільгове помешкання

Цього року День Збройних Сил України у Запоріжжі став справжнім святом. Відбулася ціла низка заходів, присвячених нашим воїнам. Зокрема, закладено перший камінь будівництва двох десятиповерхівок у Південному мікрорайоні міста. Так розпочато історію житлового комплексу «Ветеран». Для його підтримки міський бюджет вже запланував виділити 4,2 мільйона гривень під програму молодіжного кредитування. Усе інше бере на себе забудовник.

► СТОР. 8

Малечі подарували сучасний центр

В Охтирці відкрили оновлений, капітально відремонтований Центр реабілітації дітей-інвалідів. Тут замінено всі комунікації, облаштовано теплу підлогу, в ігрових та тренажерних кімнатах встановлено сучасне обладнання. Голова Сумської облдержадміністрації Микола Клочко вважає, що ця подія — ще один крок на шляху до створення в регіоні суспільства рівних можливостей. Проект реалізовано за кошти міського бюджету та завдяки спонсорській допомозі охтирських підприємців. У місті мешкає 173 дитини з особливими потребами, потужність Центру — одночасна реабілітація майже сотні пацієнтів, **передає наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

Українська армія витворилася у горнилі війни на Донбасі

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Колеги вітають народного депутата України Павла Кишкара з Днем Збройних Сил України.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 6 грудня

З нагоди 25-річчя Збройних Сил України учора у Верховній Раді був тематичний день питань національної безпеки та оборони. На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради України Андрій Парубій зазначив, що цей день — це 25 років історії сучасних захисників держави. «Сучасне українське військо творилося зусиллями відданих синів України, справжніх патріотів, — сказав глава парламенту. — Українське військо було відроджене 25 років тому. Але витворилося у 2014 році у горнилі війни на Донбасі. Схиляю голову у пам'ять про всі покоління воїнів-борців за незалежність України.

► СТОР. 2

ОФІЦІЙНО

Вітання з нагоди Дня місцевого самоврядування

Дорогі співвітчизники!

Сьогодні Україна вже традиційно на державному рівні відзначає День місцевого самоврядування. Не одне покоління наших пращурів мріяло про країну вільних, самодостатніх і спроможних громад. Завжди ми, українці, прагнули бути господарями у власних оселях, працювати задля достатку своїх родин, процвітання міст і сіл, всієї України. І нині мрії стають реальністю.

І я радий з того, що в цьому є велика заслуга й українського парламенту, який забезпечив законодавче підґрунтя незворотного процесу прогресивних перетворень.

Принагідно хотів би звернутися до працівників органів місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад із словами вдячності за віру, підтримку й самовіддану працю. Зроблено чимало, особливо враховуючи віроломну російську агресію. Упевнений: національна свідомість та єдність здолають всі перепони на шляху утвердження української незалежності й народовладдя. Нам під силу об'єднати громади, зміцнити їх потенціал і на цьому непорушному фундаменті звести успішну, звільнену від корупції і бідності країну гідності. Маємо це зробити власними силами, розумом і серцем!

У цей святковий день бажаю миру, добра, благополуччя, а також наполегливості й громадянської відповідальності задля динамічного поступу доленосної реформи, яка змінює світогляд, спрямовуючи вектор розвитку України до Європи, цивілізації і прогресу.

Слава Україні!

Голова Верховної Ради України
Андрій ПАРУБІЙ.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 4—5-Й СТОР.

КОРОТКО

■ З початку року надходження до загального фонду місцевих бюджетів сягнули 132 млрд. грн. Це майже на 50 відсотків більше за минулорічні показники, **повідомляє прес-служба Міністерства фінансів.**

■ Учень Рівненського вищого професійно-технічного училища № 1 Василь Пилюта, який виборов золоту медаль на Всеукраїнському конкурсі професійної майстерності «WorldSkills Ukraine» в номінації «Сухе будівництво та штукатурні роботи», представлятиме Україну в глобальному конкурсі «WorldSkills International», що відбудеться в Абу-Дабі (ОАЕ) 2017 року, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Україна цілком забезпечила фінансування «Євробачення-2017» *(Укрінформ)*

Подивитися у сміливі очі

Учора Голова Верховної Ради України Андрій Парубій відкрив постійно діючу експозицію фотопроекту «Коли закінчиться війна...»** (на знімку). **У виставці використовуються роботи військового фотографа-волонтера Дмитра Муравського із різних циклів проекту: «Рани війни», «Обличчя війни», «Обійми війни» тощо (2014—2016 роки).

«Важливо, аби в Верховній Раді, проходячи на робочі місця, кожен народний депутат, журналісти пам'ятали, що ми парламент воюючої країни, яка веде боротьбу за свою незалежність. Дивіться в очі бійців на фотографіях. Можливо, тоді в нас буде більше розуміння нашої відповідальності, котру маємо нести не тільки перед нашими попередниками, які воювали за незалежність, а й сьогоднішнім поколінням, та дітьми. Бо від того, яку державу ми їм залишимо, визначатиметься їхнє майбутнє», — наголосив Андрій Парубій.

«За останні три роки фактично заново була відроджена українська армія і загартована у війні. Ми не чекали цієї війни, але, коли прийшов день, прямо з Майдану тисячі волонтерів і добровольців пішли на передову, щоб захистити українську державу, спокій і мир у своїх домівках», — зазначив глава парламенту.

Андрій Парубій зауважив, що українські військові і добровольці зупинили одну з найбільших мілітарних потуг у світі — Російську імперію. Сьогодні в це важко повірити.

«Це українська армія влітку 2014 року перейшла в контрнаступ, визволяла місто за містом. І тільки, коли ввійшли на підмогу в величезній кількості регулярні війська Російської Федерації, героїчний наступ українських військ зупинився. Але тоді відчайдушними силами наші військові і волонтери визволили дві третини окупованих територій», — нагадав Голова Верховної Ради.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Українська армія витворилася у горнилі війни на Донбасі

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 6 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Особливо перед пам'яттю героїв визвольної війни на Донбасі. У цей день особлива вдячність усім українським військовим, які жертовно захищають незалежність України та спокій всього вільного світу». Стоячи та оплесками народні депутати привітали зі святом Збройних Сил українських воїнів, котрі нині захищають українську державу на східному фронті та по всій Україні.

Верховна Рада ухвалила в цілому проект постанови про внесення зміни до пункту 3 Постанови Верховної Ради України «Про додаткові заходи щодо зміцнення обороноздатності та безпеки держави» (№ 5048) — 235 «за».

Секретар Комітету з питань національної безпеки та оборони Іван Вінник, доповідаючи проект постанови, наголосив на потребі відновити соціальну справедливість. Коли розпочалося АТО, то встановили однакову зарплату для військовослужбовців-строковиків і контрактників. Однак ситуація змінилася — сьогодні строковиків у зоні АТО нема, там проходять службу лише контрактники, а строковики — у тилу. І тому подібна «зрівнялівка» є несправедливістю — коли військові на фронті та в тилу отримують однакову платню.

Парламентський оборонний комітет, за словами І. Вінника, також ухвалив рішення рекомендувати уряду встановити додаткову надбавку тим військовим, котрі перебувають на передовій на перший-другій лінії фронту: щонайменше на дві тисячі гривень — військовослужбовцям, котрі перебувають у зоні АТО на першій лінії фронту, і щонайменше на півтори тисячі гривень — на другій лінії фронту.

Проектом передбачається виключити з Постанови Верховної Ради України «Про додаткові заходи щодо зміцнення обороноздатності та безпеки держави» абзац п'ятий підпункту 6 пункту 3, яким встановлювався на особливий період розмір грошового забезпечення військовослужбовців строкової військової служби на рівні відповідної категорії військовослужбовців контрактної служби.

Водночас під час обговорення деякі народні депутати, зокрема, Анатолій Матвієнко, Сергій Соболєв закликали не зменшувати платню військовослужбовцям строкової служби, а значно збільшити зарплату контрактникам на передовій. Олег Барна навпаки закликав підтримати постанову, щоб зекономлені кошти спрямувати на підвищення зарплат військовим у зоні АТО.

У цілому прийнято і проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби (№ 5337) — 239 «за».

Співавтор законопроекту — голова Комітету з питань національної безпеки Сергій Пашинський — розповів, що з початком проведення АТО виникла правова колізія: військовослужбовці, добровільно йдучи на фронт захищати державу, укладали контракт на строк «до закінчення особливого періоду». Однак оскільки АТО триває донині, люди, котрі вже понад два роки відслужили на передовій, не можуть демобілізуватися. А, не знаючи, коли закінчиться «особливий період» і не можуть планувати своє життя та життя родин. Парламент уже приймав законопроект на цю тему, однак через певні юридичні неточності на нього було накладено президентське вето і тепер розроблено новий.

На розгляд парламенту було винесено два альтернативні законопроекти. Проект в авторстві С. Пашинського, Т. Чорновол та І. Вінника передбачає встановити право на звільнення з військової служби для військовослужбовців-контрактників, які вислужили не менш як 18 місяців з дати продовження дії контракту, або які уклали контракт на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію та вислужили не менше 24 місяців військової служби за контрактом. Або ж вони можуть продовжувати військову службу за новим контрактом.

Дискусію викликала норма перехідних положень законопроекту щодо строків, які відводяться на демобілізацію. У законопроекті С. Пашинського пропонувалося два роки, а в альтернативному законопроекті Альони Шкрум — рік. На пропозицію Івана Винника депутати ухвалили законопроект С. Пашинського із правкою, що «звільнення таких військовослужбовців з військової служби здійснюється (за бажанням військовослужбовця) у строки та в обсягах, визначених центральними органами виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями, не пізніше одного року з дня набрання чинності цим Законом».

Проект закону про Єдиний державний реєстр військовозобов'язаних(№ 2504а-д) відправлено на повторне друге читання.

Фракція «Самопоміч» залишила сесійну залу, вимагаючи негайно проголосувати за надання згоди на подання Генерального прокурора України щодо притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата Вадима Новинського.

Головуючий повідомив про вихід народного депутата України Віктора Развадовського зі складу ДГ «Воля народу».

Депутати привітали свою колегу Наталію Кацер-Бучковську із народженням сина.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ФАКТ

На виконання підпункту 8 пункту 7 Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 серпня 2014 року (введеного в дію Указом Президента України від 24 вересня 2014 року № 744) військовослужбовці строкової військової служби до виконання бойових завдань в антитерористичній операції не залучаються.

Максим Курячий, Михайло Кобцев.

БРИФІНГ

Спростять зняття недоторканності з народного депутата

Для того, щоб спростити процедуру зняття недоторканності з народного депутата, не потрібно вносити зміни до Конституції. Про це під час брифінгу заявила **заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд.**

За її словами, треба лише спростити процедури, які маніпулятивно закладені в законодавстві для того, щоб дати можливість парламентаріям уникати відповідальності.

Народний депутат від фракції «Самопоміч» Роман Семенуха представив законопроект, який знімає обмеження депутатської недоторканності. «Зокрема, документ дає можливість не випускати народного обранця за межі України, що значно спрощує відповідну процедуру», — зазначив він.

Сьогодні, зауважив парламентарій, розгляд документа про зняття депутатської недоторканності затягується Регламентним комітетом на декілька тижнів.

Сергій МЕЛЬНИК.

Мова не може стати інструментом дискримінації

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У **Комітеті з питань культури і духовності** відбулася зустріч із представниками Моніторингової місії Ради Європи до України з питань захисту прав національних меншин у гуманітарній сфері. Зокрема, у цьому контексті обговорювалися питання реалізації в Україні Європейської хартії регіональних мов або мов меншин та необхідності внесення змін до Закону про її ратифікацію з метою удосконалення правового режиму захисту регіональних та міноритарних мов, забезпечення розвитку культур національних меншин та державного фінансового сприяння заходів, спрямованих на задоволення мовних та культурних потреб національних меншин, динаміки розвитку міжконфесійних відносин.

Особливу увагу в процесі обговорення було зосереджено на напрямках удосконалення законодавства у сфері мовної політики. Представники комітету наголосили на важливості ролі міжнародних експертних організацій, зокрема Венеційської комісії, у роботі над вдосконаленням українського мовного законодавства.

Міжнародні експерти відзначили високий рівень толерантності та активний міжкультурний діалог в українському суспільстві, вжиття ефективних заходів для поглиблення взаємної поваги, взаєморозуміння та співробітництва між представниками національних меншин на території України.

На думку міжнародних експертів, необхідно застосовувати зважений та конструктивний підхід до запровадження будь-яких законодавчих змін, чітко дотримуючись принципу недискримінації у різних сферах суспільних відносин, а також зберігаючи відповідний баланс між захистом мовних прав осіб, що належать до національних меншин, та підтримкою державної мови.

Представники Моніторингової місії Ради Європи (ECRI, FCNM та ECRML) отримали чіткі запевнення в тому, що удосконалення законодавства, зокрема у сфері мовної політики, завжди відбуватиметься з дотриманням європейських стандартів та зобов'язань України за міжнародними договорами, що є частиною українського законодавства.

За повідомленням Інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

За останні три роки фактично заново була відроджена українська армія

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ І ГРУП

Олександр БІЛОВОЛ, група «Партія «Відродження»:

— Хотів би зупинитися на деяких питаннях, які хвилюють нашу державу. Одним із них є санітарно-епідеміологічна ситуація. Стан вакцинації населення на сьогодні є катастрофічним. Загальнодержавна програма імунопрофілактики, прийнята у 2009 році, сплила минулого року. А Міністерство охорони здоров'я не внесло оновленої програми національної стратегії профілактики інфекційних хвороб. Обсяги вакцинації на сьогодні досягли найнижчих рівнів за всі роки незалежності нашої держави... Тож хочу закликати Верховну Раду спільно з Кабінетом Міністрів розглянути це питання на засіданні уряду, внести конкретні пропозиції та розв'язати цю нагальну проблему.

Максим БУРБАК, фракція «Народного фронту»:

— Два з половиною роки «Народний фронт» заявляє про системну дискредитаційну кампанію проти нашого лідера Арсенія Яценюка, проти уряду, який він очолював. Брудна інформаційна атака мала організований та безпрецедентно масштабний характер... Сьогодні українське суспільство отримало шокуючі підтвердження, як за корупційні гроші в Україні можна міняти уряди, вбивати довіру до ефективних прозахідних керівників на найвищих посадах. Ідеться про державний злочин, коли мафія реалізує свої інтереси на найвищих щаблях влади. Британська газета The Independent опублікувала зізнання Онищенка, який донедавна сидів у цій залі. Він розповів, як на замовлення організовував цькування Арсенія Яценюка через те, що прем'єр заважав корупційним злочинам...

Ми вимагаємо від НАБУ, Антикорупційної прокуратури назвати ім'я замовника і виконавців цих брудних технологій. Прошу вважати мій виступ офіційним зверненням до ГПУ та НАБУ.

Ярослав МОСКАЛЕНКО, група «Воля народу»:

— У країні панує хаос. Представники правоохоронних органів стріляють одне в одного. Прокуратура заарештовує представників НАБУ, корупціонери заявляють про боротьбу з корупцією. Дякувати Богові, що є органи місцевого самоврядування, які у своїй більшості покликані жити і працювати для людей. Сьогодні більшість цього плуга тягнуть саме органи місцевого самоврядування, тримаючи владу на плаву. Напередодні їх професійного свята хочу привітати представників самоврядних органів.

Окремо хочу заявити про безвіз. Наші міжнародні партнери знову шантажують нас, мовляв, зніміть мораторій на кругляк і ми проголосуємо за безвіз. Хочу сказати: ті, хто закликає зняти мораторій, у своїх країнах забороняють не те що експорт, а й вирубку лісів. Хочу сказати: будуйте фабрики на нашій території, створюйте робочі місця, сплачуйте податки. А потім експортуйте готову продукцію. Це стосується не лише лісу, а й усієї сировинної бази.

Ірина ЛУЦЕНКО, фракція Блоку Петра Порошенка:

— Україна святкує День Збройних Сил. Наша фракція приєднується до привітань наших воїнів. Але ми ставимо собі запитання: чи все ми, депутати, зробили для ефективної оборони країни? З одного боку, спільними зусиллями влади, волонтерів і всього українського народу відновлено боєздатні укомплектовані Збройні Сили. З другого — парламент і далі продовжує провалюватися в болото суто політичних протистоянь, взаємних брудних звинувачень, підозр та ігрищ. Ми ніби забули, що на Донбасі стоїть ворог, який щодня готовий атакувати нашу територію. Що Крим окупанти перетворили з курортної зони на плацдарм, військову базу, яка створює загрозу Україні та всьому Чорноморському узбережжю.

У своєму зверненні до Верховної Ради Президент назвав закон про спецконфіскацію важливим джерелом фінансування оборонного замовлення. Тож, на нашу думку, настав час платити за боргами. Я не бачу причин, якими ми зможемо пояснити відстрочення ухвалення закону про спецконфіскацію.

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— Виповнюється 25 років із дня відновлення Збройних Сил України. Наша політична команда разом з усіма українцями вітає захисників. Кожен має зрозуміти: хто не годує свою армію, годуватиме чужу. У 2013 році, коли розпочалася російська агресія, армію довелося створювати фактично з нуля. Нині маємо одне з найпотужніших військ в Європі, яке є гарантом нашого суверенітету та незалежності. Але бійці захищають країну не для того, щоб її грабували, не для того, щоб у цьому залі і поза його межами процвітала корупція. Наша фракція вимагає розслідування політичної корупції — як продавалися депутати, хто брав гроші, хто продавав міністерські посади... Усі причетні до цього мають сидіти.

Юрій БОЙКО, фракція Опозиційного блоку:

— Цей тиждень важливий для всіх громадян і момент істини для парламенту. Ситуацію можна виправити, передусім прийнявши справедливий бюджет. Він має забезпечити гідний рівень соціального захисту. Вимагаємо пенсію на рівні 3,5 тисячі гривень, мінімальну зарплату — 4,5 тисячі, рівень соціальної допомоги повинен бути проіндексований відповідно до інфляції протягом останніх трьох років, тобто вдвічі. Також удвічі мають знизитися комунальні тарифи, необхідно повернути розміри допомоги на народження другої і третьої дитини тощо. Кошторис також повинен мати стимул для економічного зростання, тому його треба формувати на новій податковій базі. Необхідно збільшити і фонд регіонального розвитку.

Олександра КУЖЕЛЬ, фракція Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина»:

— Потягом дванадцяти днів представники нашої фракції їздили по селах, ходили по хатах наших співвітчизників. Усі говорять тільки про одне — про тарифи. Для громадян і підприємств один куб газу стає в 9,2 тисячі гривень. Люди позакривали власні будинки, сидять на кухнях і опалюють їх за рахунок вирубаних посадок. У хаті середня температура — 11 градусів. Якщо хоч одна людина загине від холоду, відповідальність за це нестимуть всі представники влади. Ми обрали стільки антикорупційних органів, нехай займуться цим питанням. Звертаюся до Президента: збирайте уряд і переглядайте тарифи, бо буде велика біда в країні.

Олег БЕРЕЗЮК, фракція «Самопоміч»:

— Українська армія має найбільшу довіру серед народу. Бо ці мужчини і жінки нації сумлінно виконують свої функції і не порушують присягу, яку дали. Парламент і уряд не дотримуються своєї присяги на вірність народу. Ми в цьому залі знецінюємо все: людей і державу. Генеральний прокурор приносить подання на зняття недоторканності з народного депутата Вадима Новинського, а ми йому не довіряємо. Вимагаємо сьогодні внести на розгляд подання на Новинського і включити в порядок денний питання про скасування недоторканності народних депутатів. Щоб допомогти уряду й парламенту приймати якісні рішення, ми виходимо з цього залу, поки не буде внесено подання Генеральної прокуратури.

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ

Перша об'єднана громада вражає Херсонщину здобутками

Доки мешканці глибинки на Херсонщині роздумують, із ким їм вигідніше об'єднатися і чи треба на це погоджуватися взагалі, перша в краї об'єднана територіальна громада з центром у селі Кочубеївка Високопільського району вже робить життя земляків кращим та комфортнішим. Мешканці 14 невеликих сіл, які ввійшли в ОТГ, визначили, що одним із найголовніших пріоритетів для розвитку об'єднання, має бути ремонт доріг.

Цьогоріч кочубеївці за результатами перевиконання свого бюджету отримали майже шість мільйонів гривень надходжень замість попередньо запланованих 3,7 мільйона гривень. 1,6 мільйона з них пустили саме на дороги. До того ж не ями латали, а переробляли покриття заново. Звісно, на все не вистачило: капітально відремонтували вулицю та провулок у самій Кочубеївці і по вулиці в селах Орлове та Заградівка. Обирали такі ділянки, куди ремонт «не діставався» десятиліттями навіть за часів СРСР! І вирішували, куди спрямувати кошти, саме громадою, а не на рівні ради.

— Старости сіл обійшли людей, розпитали, яку вулицю найперше ремонтувати треба. Потім ознайомили зі своїми побажаннями виконком та депутатів. І їх затвердили на сесії. Далі будемо так само вирішувати, куди вкладати гроші, — каже голова Кочубеївської ОТГ Іван Дудар.

Досягнення першої об'єднаної територіальної громади Херсонщини справді вражають. Від часу створення об'єднання минуло трохи більш як рік. А встигли чимало: капітально відремонтували п'ять фельдшерсько-акушерських пунктів, зробили освітлення на дев'яти вулицях семи сіл, створили власний пункт первинної медико-санітарної допомоги, щоб із райцентру «швидку допомогу» по півгодини і більше не чекати.

Наступного року також хочуть витратити на ремонт доріг мало не половину бюджету — майже три мільйони гривень. Адже без гарних доріг гарного життя не буває. А Кочубеївська громада хоче жити гарно. І все в селян вийде, впевнені вони.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ФОТОФАКТ

У Верховній Раді України відкрито Всеукраїнську виставку художньо-прикладного мистецтва та декоративних виробів осіб з інвалідністю.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічника-консультанта:

народного депутата України Гопко Г.М.:
Капітоненка Миколи Геннадійовича (номер посвідчення 128/19).

народного депутата України Лаврика О.В.:
Балановича Станіслава Васильовича (номер посвідчення 139/03);

народного депутата України Силантьєва Д.О.:
Коваленко Наталі Анатоліївни (номер посвідчення 198/33);

народного депутата України Скрипника О.О.:
Прохири Віри Олегівни (номер посвідчення 130/02).

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Антонищака А.Ф.:
Антоненка Віктора Олексійовича (номер посвідчення 103/23);

народного депутата України Лінька Д.В.:
Денісенка Віктора Андрійовича (номер посвідчення 204/21),
Семеніна Юрія Івановича (номер посвідчення 204/12),
Узунова Сергія Опанасовича (номер посвідчення 204/14),
Федченка Олександра Володимировича (номер посвідчення 204/15).

Управління кадрів.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

«Джерело» заструмило милосердям

Чотири роки тому в Коростені було відкрито центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Джерело надії».

З'явився він завдяки співпраці батьків, які виховують діток із непростими діагнозами, із міською владою та норвезькою й британською благодійними місіями. Кожен зробив посильний внесок: батьки — свій ентузіазм та робочі руки, міська влада надала приміщення та організувала роботу, а благодійники підтримали добрі починання, надавши фінансову допомогу. Особливо цінують внесок норвезьких старшокласників, які працювали, щоб зібрати кошти для дітей з України. Кілька разів на рік вони приїжджали в Коростень, щоб побачити, як іде будівництво, та визначити, яку допомогу ще потрібно надати. У результаті приміщення центру вийшли по-домашньому затишними, а на подвір'ї розцвів різнобарв'ям дитячий майданчик.

У колективі — кваліфіковані кадри, які працюють і з дітьми, і з їхніми батьками, навчаючи їх, як надавати реабілітаційні послуги вдома. Сюди приїздили фахівці з-за кордону, зокрема з Великої Британії, які передавали коростенцям свій досвід.

— Добре, що в країні є небайдужі до чужих проблем люди, на яких і тримається соціальна сфера. У «Джерелі надії» працюють ті, хто, мабуть, найкраще розуміє, як складно живеться і дітям, котрі мають серйозні проблеми зі здоров'ям, і членам їхніх родин, — зазначив депутат Житомирської обласної ради Анатолій Мелашенко.

— Хочу подякувати всім, хто опікується дітками в центрі «Джерело надії», адже надання їм щоденної підтримки й допомоги — реальний вияв милосердя, людяності та любові до ближнього, — сказав член Коростенського міськвиконкому Роман Калінін.

Цей центр відвідував і народний депутат України Юрій Павленко, який теж переконався, наскільки потрібна і дітям, і їхнім батькам робота фахівців. Він констатує: соціальний захист людей з обмеженими можливостями треба посилювати. Цей прошарок населення найменш захищений і найбільш вразливий в умовах нашого суспільства, адже розмір пенсії або допомоги не покриває найнеобхідніші витрати — на харчі та ліки.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

7 грудня — День місцевого самоврядування

Реформа має не лише демократичні переваги, а й сприяє економічному прогресу

«Моя роль полягає не лише в наданні консультацій українському урядові щодо врахування євростандартів у сфері місцевого самоврядування, а й у тому, щоб запропонувати розуміння і доступ до знань та досвіду, які накопичила в цій царині Рада Європи». На цьому в ексклюзивному інтерв'ю «Голосу України» наголосив спеціальний радник уряду України із питань децентралізації, представник Ради Європи Даніель ПОПЕСКУ (на знімку в центрі).

— Пане Даніелю, вітчизняний самоврядний актив добре знає Вас як ґрунтовного фахівця і яскравого прихильника європейських цінностей місцевої демократії: понад 20 років Ви працюєте у Раді Європи, очолювали її Центр експертизи реформ місцевого самоврядування, який досліджує і узагальнює кращий досвід реформ місцевої і регіональної демократії на європейських теренах. Протягом усього цього часу Ви були і тепер залишаєтеся потужним євролобістом реформаторських процесів у нашій країні, а нині вітчизняний уряд запросив Вас до співпраці як радника з питань децентралізації. З висоти Вашого досвіду цікаво почути, що спільне, а <u>що відмінне між українською децентралізацією і такими реформами в інших державах-членах РЄ.</u>

— Майже половина із 47 держав-членів Ради Європи здійснили реформи повної децентралізації за останні 20—25 років, і наша інституція допомогла багатьом із них у цьому процесі. Деякі країни провели таке реформування ще раніше, у 80-х роках. Для цього є багато причин.

По-перше, децентралізація має демократичні переваги, оскільки наближає громадян до процесу прийняття рішень. По-друге, вона сприяє ефективнішому розподілу ресурсів: економічний розвиток рівномірніше розподіляється по країні, а послуги стають більш пристосованими до потреб та очікувань громадян. По-третє, вона може послабити певне етнічне напруження. І останнє, проте не менш важливе: статистичні дані свідчать, що в країнах із високим ступенем централізації децентралізація сприяє економічному зростанню.

Українська реформа схожа за своєю сутністю до здійснених в інших країнах, хоча є особливо складною. Україна — велика багатонаціональна країна, яка розпочала процес реформи із занадто централізованої системи, маючи надзвичайно сегментовану територіальну структуру (93% громад із менше як 3 000 жителів). Водночас вона змушена впроваджувати реформи в період економічного спаду та в час збройного конфлікту на сході країни.

З початком децентралізації в Україні (який, на мою думку, настав 1 квітня 2014 року, коли концепція децентралізації (Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні), до формування якої долучилася Рада Європи, була схвалена Кабінетом Міністрів), темп упровадження реформи був швидшим, ніж у більшості європейських країн.

Певні її досягнення є вагомими: підготовлено багато законів, значна частина яких була ухвалена Верховною Радою; розпочато процес об'єднання, і вже наприкінці цього року (з урахуванням громад, де вибори відбудуться в грудні цього року) кількість об'єднаних громад в Україні сягне майже 15%. Результатом першого етапу фінансової децентралізації стало збільшення місцевих бюджетів у середньому майже на 50% порівняно з попереднім роком.

Утім, є й істотні недоліки: не внесено зміни до Конституції щодо децентралізації — це означає, головним чином, що місцева державна адміністрація не може бути реформована; рівень об'єднання ще далекий від критичної кількості, необхідної для досягнення ефективних результатів. Процес секторальної децентралізації, який є сутністю реформи, оскільки визначає нові актуальні повноваження, що мають бути передані до органів місцевого самоврядування, все ще на стадії розробки.

Крім того, через ситуацію на сході країни, згадану вище, а також низку внутрішніх чинників, як от: виборчий цикл і поточний помірний рівень задоволеності населення станом реформи, Україна повинна прискорити темп упровадження реформи децентралізації.

Раджу намагатися завершити її до кінця 2018 року та сподіваюся, що так і буде. Це означає, що ця реформа повинна впроваджуватися швидше, ніж у більшості інших європейських країн (де її реалізація загалом тривала від 7 до 10 років). Упевнений, що це можна зробити, якщо українська влада продовжуватиме демонструвати значну політичну волю і технічну спроможність планування, розробки та проведення змін.

У будь-якому випадку міжнародна спільнота загалом та Рада Європи зокрема готові надати максимальну підтримку. Звичайно, міжнародне співтовариство може лише запропонувати дотримуватися певних стандартів, надати пропозиції та консультації, забезпечити доступ до інформації і певних ресурсів. Та, зрештою, саме український уряд (великою мірою Президент та Верховна Рада) є відповідальними за розвиток бачення реформи (місце, де вони хочуть бачити Україну в майбутньому), за розроблення дорожньої карти (як туди дістатися) та за її впровадження.

— Зусібіч Україні пропонують різноманітні «модні» моделі реформування — польську, словацьку, скандинавську тощо. Останнім часом в Україні багато розповідають про Францію — ця країна має ефективний інститут префектів, а за два останні роки зробила кардинальні кроки в територіальній реформі для підвищення дієвості державного управління і місцевого самоврядування. Та, зрозуміло, сліпо копіювати зарубіжний досвід без урахування місцевих реалій — невдячна справа. На Вашу думку, як фахівця, <u>що корисного могли б запозичити наші реформатори з досвіду побудови муніципальних систем, а також муніципальних реформ, які нещодавно відбулися чи відбуваються нині в різних країнах Європи?</u>

— Гадаю, не варто намагатися знову «винаходити велосипед». Усі ці моделі є обґрунтованими, містять багато ідей і можуть стати натхненням для України. На жаль, жодну з них не можна просто скопіювати, бо ситуація є специфічною в кожній країні. Так, деякі країни не проводили реформ об'єднання, у них не такий розмір (передовсім це стосується держав Північної Європи) і не таке етнічне різноманіття, як в Україні. Їхні реформи проводилися в період економічного зростання та зі значним рівнем довіри населення до влади, і у них було набагато більше ресурсів (з точки зору часу, людських та матеріальних ресурсів, фінансування), наявних для втілення реформ.

Отже, вважаю, що це багатство знань і досвіду — надзвичайно корисне. І моя роль полягає не лише в наданні консультацій урядові з врахуванням європейських стандартів у сфері місцевого самоврядування, які має Рада Європи, а й запропонувати розуміння і доступ до цих знань.

Саме тому ми часто наводимо приклади інших держав та/або залучаємо вищих посадових осіб (подекуди навіть міністрів) із країн, досвід яких є найбільш цікавим для українського уряду, щоб вони надали чіткі пропозиції вашій владі за допомогою так званої експертної оцінки.

— Як відомо, один із фокусних елементів української реформи — об'єднання територіальних громад. Рада Європи неодноразово вітала започаткування цього процесу, водночас наголошуючи і на важливості міжмуніципального співробітництва. Під час численних дискусій із представниками місцевого самоврядування Ви акцентуєте їхню увагу на тому, що в Україні мають створюватися по-справжньому спроможні адміністративно-територіальні одиниці з достатніми ресурсами і потенціалом для подальшого розвитку та надання належних послуг громадянам. <u>Яке ваше бачення об'єднання громад та міжмуніципального співробітництва? Які європейські практики та стандарти можна використати у процесі реформи децентралізації в Україні?</u>

— Надмірна муніципальна фрагментація — це проблема, з якою зіткнулися чи стикаються майже всі європейські країни. Вона успадкована з часів, коли сільське господарство було провідною сферою діяльності, а земля — головним засобом виробництва, природне зростання сіл тоді обмежувалося необхідністю підтримувати швидкий доступ до навколишніх полів і урожаю. Водночас жителі таких сіл були самодостатніми і не потребували багатьох послуг від державних органів влади.

Ситуація в Європі змінилася, і всім країнам (за винятком невеликих міст-держав) доводиться мати справу з проблемами підвищеної правової і технічної складності місцевого управління і з підвищенням очікувань громадян від публічних послуг.

Таким чином, європейські країни намагаються розв'язати проблему надмірної муніципальної фрагментації шляхом об'єднання, та цей процес дуже складний, тому практично половина з них зазнали невдачі (зокрема, коли вирішили зробити процес на 100% добровільним, а це означає, що він може бути заблокований будь-яким органом влади). Ті, які зазнали невдачі, згодом знайшли вихід у використанні інструменту міжмуніципального співробітництва, що зазвичай є дорожчими і менш ефективними. Звісно, це не означає, що об'єднання і співробітництво взаємовиключні: є певні послуги, які вимагатимуть, щоб місцеві органи влади співпрацювали, навіть якщо реформа об'єднання буде повністю успішною.

У сфері об'єднання є великий міжнародний досвід. Рада Європи — єдина організація, яка має міжнародні стандарти в цій сфері (ст. 5 Європейської хартії місцевого самоврядування та Рекомендація Rec (2004) 12) і надавала підтримку кільком країнам у проведенні таких реформ.

Є два типи успішних реформ об'єднання: за один етап (коли після консультацій із населенням і органами місцевого самоврядування, яких стосуються зміни, центральна влада приймає рішення згідно із законом про реформування територіальної структури). Чи в два етапи (перший добровільний або спрямовуючий, а другий — рішення з цього приводу центральної влади). Рада Європи вже представила українському уряду переваги і недоліки кожного з цих варіантів у вересні 2014 року.

— Експерти Ради Європи, яких ви представляєте в українському уряді, наголошують на важливості створення ефективної сучасної законодавчої бази, яка має бути локомотивом подальших реформаторських дій у сфері місцевого самоврядування та територіальної організації влади. Висновки на які законопроекти Ви і Ваші колеги підготували останнім часом? <u>Які стратегічні рекомендації Ради Європи бажано врахувати реформаторам у процесі розбудови правового поля децентралізаційних змін?</u>

— Ми надаємо консультації щодо більшості або всіх законопроектів — на запит Мінрегіону чи Верховної Ради України. Законодавчий супровід був менш інтенсивним останнім часом — ми надали консультації щодо двох проектів законодавчих актів для Мінрегіону (про адміністративно-територіальний устрій України та щодо здійснення державного нагляду за відповідністю рішень органів місцевого самоврядування Конституції та законам України) і два для Верховної Ради (про загальні збори (конференції) членів територіальної громади за місцем проживання та про органи самоорганізації населення).

— Нині українській децентралізації як повітря потрібна «свіжа кров» — сучасні кадри, управлінці з новим мисленням, навчені, обізнані, патріотично налаштовані, з чистими руками і незаплямованими мундирами, які б відповідали завданням і викликам сьогодення. Тільки так можна реалізувати головну мету децентралізації — якісно змінити країну і життя її громадян. <u>Якою, на Вашу думку, має бути «дорожня карта» реформування системи управління кадрами на вітчизняній публічній службі, передовсім у місцевому самоврядуванні, щоб вона відповідала європейським стандартам?</u>

— З цього приводу необхідно здійснити три кроки. Перший полягає в ухваленні проекту Закону «Про службу в органах місцевого самоврядування». Це досить сучасний і корисний законодавчий акт, щодо якого ми налаштовані позитивно. Він визначає низку правових засад служби в органах місцевого самоврядування, а також оцінювання і просування по службі публічних службовців.

По-друге, слід створити сучасну навчально-тренінгову систему. Це представляє собою процес, на початку якого потрібно визначити потреби у навчанні, затим забезпечити залучення всіх зацікавлених сторін, щоб надавачі навчальних послуг пропонували корисну та висококваліфіковану підготовку в рамках механізму сертифікації, і, зрештою, створити стимули для навчання і виявити джерела фінансування.

Третім кроком є допомога органам місцевого самоврядування в запровадженні сучасних методик управління людськими ресурсами: від збору даних до посадових інструкцій, систематичного виявлення потреб у підготовці кадрів, створення ефективного механізму оцінювання діяльності публічних службовців тощо. Це не тільки питання навчання, а й передусім розробки інструментів (деякі у паперовому вигляді, більшість — в електронному), які місцеві органи влади можуть швидко й ефективно використовувати для кращого управління своїми кадрами.

Рада Європи залучена до всіх цих кроків і планує почати допомогу в підготовці Національної тренінгової стратегії та інструментів управління кадрами на початку 2017 року.

— Дякуємо, пане Даніелю, за вичерпні відповіді, щирість та відвертість.

Інтерв'ю записала Ольга ЯКОВЕНКО.

Фото надане автором.

Українська реформа схожа за своєю сутністю до здійснених в інших країнах, хоча є особливо складною

Понад 70 відсотків громадян позитивно оцінюють наслідки децентралізації

До кінця року в Україні буде створено 367 об'єднаних територіальних громад (у перший рік проведення реформи їх було лише 159). Процес утворення ОТГ набирає обертів і може завершитися вже восени наступного року, вважають деякі експерти. Посприяти цьому має низка законопроектів, які перебувають у Верховній Раді, зокрема так званий проект про олійну пляму (реєстр. №4772). Відтак, у нас є всі шанси стати рекордсменами у проведенні реформи. Адже скажімо, у Швейцарії від старту і до часу об'єднання першої громади минуло майже 10 років. Польщі на реформу знадобилося вісім років. У нас же втілення змін відбувається щонайменше утричі швидше. І не дивно, оскільки понад 70 відсотків громадян позитивно оцінюють наслідки децентралізації. Щоправда, такі темпи породжують низку проблем. Одна з них, і, напевно, головна, — нестача кадрів. Лідерів, які могли би не лише ініціювати об'єднання, а й потім очолити його, вважає віце-прем'єр-міністр, міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Геннадій Зубко. Нині вже працює низка навчальних центрів і планується відкриття нових.

Кадрове питання одним із найгостріших називає й директор з науки та розвитку Інституту громадянського суспільства Анатолій Ткачук. До речі, його та Юрія Ганущака називають батьками децентралізації. «Сьогодні, коли в Україні реально реалізовується реформа місцевого самоврядування та територіальної організації влади, питання посилення кадрової спроможності місцевого самоврядування стоїть дуже гостро. Вирішити цю проблему винятково тренінгами, що проводяться за кошти донорських організацій, неможливо. Тут потрібні зусилля держави», — переконаний А. Ткачук.

Власне, Кабінет Міністрів ухвалив три відповідні документи. Проте вони так і залишилися на папері. З огляду на це, переконаний експерт, необхідно повернутись до них, здійснити актуалізацію та розпочати створення нової системи підготовки кадрів для органів місцевого самоврядування, підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад. Перед загрозою зриву децентралізація часто опинялася й через неузгодженість дій окремих міністерств. Так було, скажімо, під час ухвалення проекту держбюджету на 2016 рік. Тоді пропозиції Мінфіну фактично звели нанівець бюджетну децентралізацію, яка принесла громадам значні кошти і упевненість у правильності курсу на реформу. Аби подібна ситуація не повторилася, 11 листопада представники десяти міністерств підписали Меморандум про взаєморозуміння щодо підтримки впровадження секторальної децентралізації. Мета документа — досягти спільного бачення реформи децентралізації, методологічно сприяти поглибленню її секторального виміру. Координувати діяльність між Мінрегіоном та іншими центральними органами виконавчої влади має координаційний центр.

ДОВІДКОВО

У проекті державного бюджету на 2017 рік продовжиться процес децентралізації. Зокрема, буде зміцнюватися фінансове забезпечення місцевих громад. Так, обсяг доходів місцевих бюджетів наступного року зросте на 25 млрд. грн., або на 16%, і становитиме 175 млрд. грн.

Саме на секторальній децентралізації й буде зроблено акцент наступного року. Принаймні, на цьому в інтерв'ю одному з українських видань наголосив Геннадій Зубко. Ідеться, зокрема, про формування опорних шкіл, госпітальних округів, покращення надання адміністративних послуг тощо. Нині, за словами віце-прем'єра, Мінрегіон спільно з дев'ятьма міністерствами впроваджує так званий Офіс секторальної підтримки, який вестиме реформу кожного з міністерств. Принаймні медична реформа, яка стартує у 2017 році, враховуватиме децентралізацію повноважень та ресурсів, значна частина яких перейде на рівень спроможних громад, заявили в МОЗ.

Щоправда, сказати своє слово — ухвалити необхідні проекти законів — має й Верховна Рада. Прийняти документи, які сприятимуть створенню спроможних громад, закликали і в Представництві Європейського Союзу в Україні. Якщо це станеться, принаймні, буде підтримано проект закону щодо добровільного приєднання територіальних громад (реєстр. № 4772), Рубікон реформи буде пройдено, переконаний Юрій Ганущак. Відтак, припускає він, процес добровільного об'єднання громад може завершиться в листопаді 2017 року.

Олена РОМАШКІНА.

Щоб втілити фантастичні плани в життя, мешканці гоголівського краю об'єдналися в одну велику родину

Минув рік відтоді, як відбулася перша сесія Шишацької селищної ради в новій якості. Адже йшлося вже про самоврядний орган новоствореної об'єднаної територіальної громади. Остання, крім селища-райцентру, об'єднала ще 11 сільрад району, власне, їхню абсолютну більшість, за винятком двох. Згадана ОТГ стала однією з найбільших у нашій державі. Тепер уже можна сказати з певністю — й однією з найчисельніших та найжиттєздатніших.

Послухали скептиків і зробили... навпаки

Хоча скептики пророкували такому «гіганту» якщо не смерть, то принаймні остаточний занепад «патронованої» ним сільської глибинки. Бо, мовляв, левова частка коштів тепер осідатиме у «столиці» громади, використовуватимуть їх переважно на утримання чиновників, яких побільшало, а на віддалені села просто махнуть рукою... Далеко не всіх переконували навіть розрахунки, що засвідчували: якщо раніше всі суб'єкти об'єднання до своїх скарбниць за рікназбирували загалом 50 мільйонів гривень, то тепер зведений бюджет громади становитиме майже 110 млн. грн.

Чи доходять ті додаткові кошти до сільських мешканців? Судіть самі. Пріоритетними напрямами поступу новопрбуї ОТГ із усіх населених пунктів визначили оновлення закладів медицини та освіти, а також розвиток комунального господарства. Ще кілька років тому за підтримки китів місцевого агробізнесу в довколишніх селах почали капітально ремонтувати фельдшерсько-акушерські пункти. Після створення ОТГ ця справа одержала, як то кажуть, друге дихання. Тож сьогодні тут оновлено вже понад півдесятка ФАПів. Раніше фактично кожен із них мав жалюгідний вигляд, а тепер ті найвіддаленіші «острівці» нашої медицини стають справжньою окрасою того чи іншого населеного пункту.

Нещодавно керівники області, профільні посадовці та журналісти оглянули приміщення фельдшерсько-акушерського пункту в селі Гоголеве. Його реконструкція вже завершується. Раніше в цій будівлі знаходилася сільрада. Після відкриття ФАП обслуговуватиме мешканців п'яти сіл, у перспективі на його базі планують відкрити амбулаторію сімейної медицини. Водночас у Шишаках тривають масштабні роботи з реконструкції центру первинної медико-санітарної допомоги, тобто колишньої районної поліклініки. Водночас чималу споруду ще й утеплюють зовні. На все те левова частка коштів (понад п'ять мільйонів гривень) «капає» з Державного фонду регіонального розвитку. Однак без нарощення власних фінансових й інших «м'язів» громади про таку допомогу годі було б і мріяти.

Точка опори — не лише для опорної школи

Вагомою є підтримка держави і в оновленні Шишацької спеціалізованої школи ім. В. Вернадського, яка стала однією з трьох опорних на Полтавщині. Ремонтні роботи, оснащення кабінетів, термомодернізація тут також тривають. Не залишилася осторонь від тих клопотів і об'єднана громада. Спочатку з її бюджету планували виділити один мільйон гривень. Та після того як оцінили реальні можливості кошторису, для «рідної» школи знайшли ще півмільйона.

За таких обставин у перспективах опорного навчального закладу ніхто не сумнівається. А як почуваються набагато менші й, відповідно, незрівнянно «бідніші» школи у віддалених селах? Одну з них — ту, що в Покровському (колишньому Куйбишевому), — гості з Полтави відвідали також зовсім недавно. Власне, йдеться про «залишки» тамтешньої загальноосвітньої школи. Ще раніше з огляду на демографічну ситуацію утримувати величезне приміщення останньої стало недоцільно. Тож у ньому після реконструкції розмістили сучасний центр органічного землеробства відомого місцевого підприємства «Агроекологія», а учнівський контингент «влився» в розташовану на центральній садибі господарства Михайлівську школу.

Водночас у колишній колгоспній конторі облаштували початкову школу для учнів 1-4- х класів. Сьогодні тут навчаються 14 діток, хоча минулого року їх було 18... Можна, звісно, закрити їхню альма-матер і щодня раненько будити малечу на автобус, але то було б, мабуть, просто знущанням з неї. Задля економії коштів у цій школі відмовилися від газового опалення й установили твердопаливний котел, щоб топити дровами. Під час відвідин закладу автор цих рядків переконався в тому, що тут тепло і затишно.

Ще важливіше те, що наймолодші школярики, хоч і без шику, навчаються поблизу своїх домівок і, власне, живуть повноцінним життям, розвивають свої таланти. Під час нашого приїзду представники «Агроекології» вручили заслужені нагороди переможцям і призерам тематичного конкурсу малюнків — ними стали практично всі учні (**на знімку**). Разом із педагогами вони сподіваються на те, що саме зміцнення об'єднаної територіальної громади дозволить зберегти і їхню школу, й рідне село.

Масштабні проекти? Це вже не фантастика

Тим паче за умов, коли в ОТГ навіть таку «дрібноту» не забувають за набагато масштабнішими проектами. Деякі з них справді вражають. Адже саме Шишацька об'єднана територіальна громада першою в Україні взялася створювати сучасну місцеву пожежну частину за прикладами міст і селищ Німеччини. Поява власного комунгоспу і набагато вагоміше, ніж було раніше, фінансове підґрунтя дозволяє подбати про виготовлення проектно-кошторисної документації на реконструкцію полігона твердих побутових відходів й оновлення системи централізованого водопостачання. Нарешті, як то кажуть, дійшли руки й до задавненої «ахіллесової п'яти» нашої сільської глибинки — доріг.

Досить сказати, що цьогоріч у Шишацькій ОТГ на ремонт шляхів тільки загального користування виділили майже три мільйони гривень. Тож їх оновлення помітне не лише в райцентрі. У цьому напрямку можна було б рухатися швидше, якби вистачало потужностей дорожньо-ремонтної інфраструктури, що останніми роками в районах фактично «добивалася». Тепер разом треба її «піднімати». А заодно продовжувати реалізацію програми відновлення та налагодження автобусного сполучення не лише з райцентром, а й між селами громади. Попереду ще дуже багато роботи. Та саме для того, щоб втілити донедавна, здавалося б, фантастичні плани в життя, мешканці гоголівського краю об'єдналися в одну велику родину.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

Фото автора.

У НОМЕР

Привітання голови Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування Сергія Власенка та членів комітету з Днем місцевого самоврядування

Шановні депутати місцевих рад, сільські, селищні, міські голови, працівники органів місцевого самоврядування, дорогі колеги!

Реальне народовладдя не може існувати без потужних самоврядних інституцій на місцевому рівні, що сформовані суспільством і діють в його інтерес-сах. Давня українська традиція спільного обговорення їх суспільних проблем на народному вічі трансформувалася у конституційно гарантоване право громади обирати своїх представників до самоврядної ланки публічної влади, делегувавши їм повноваження щодо самостійного і під власну відповідальність вирішення широкого кола найбільш наближених до людини життєво важливих питань.

Однак сьогодні в Україні система здійснення влади на місцях потребує кардинального реформування на засадах децентралізації та субсидіарності. На цьому шляху за активної участі комітету напрацьовано і закладено нормативну основу співробітництва територіальних громад та їх добровільного об'єднання, передачі органам місцевого самоврядування низки повноважень органів виконавчої влади та додаткових фінансових ресурсів, отримано перший досвід формування об'єднаних територіальних громад та діяльності органів місцевого самоврядування в нових умовах.

Комітет завершив роботу над підготовкою до другого читання нової редакції Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», низки законопроектів, що стосуються механізмів добровільного об'єднання територіальних громад, розташованих у різних районах, приєднання громади до раніше утвореної об'єднаної територіальної громади, становлення абсолютно нового для вітчизняної системи законодавства інституту старост. Фактично зусиллями комітету спільно з фахівцями Українського інституту національної пам'яті забезпечено реалізацію норм закону щодо декомунізації, у зв'язку з чим нові назви отримали 935 населених пунктів, районів у містах та районів.

При цьому комітет готовий і надалі виступати майданчиком для консолідації і систематизації роботи всіх зацікавлених сторін з питань законодавчого забезпечення реформи місцевого самоврядування та виконавчої влади на місцевому рівні, врегулювання питань адміністративно-територіального устрою, реформування нагородної справи, реалізації реформ державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, зміцнення системи надання адміністративних послуг тощо. І у своїй роботі розраховує на підтримку всієї самоврядної спільноти, Вашу ініціативність, компетентність, досвід і відданість спільній справі.

Тож прийміть, шановні колеги, сердечні вітання з нагоди професійного свята — Дня місцевого самоврядування та слова щирої подяки за сумлінне і професійне виконання почесного обов'язку служіння громаді. Бажаємо Вам і Вашим сім'ям міцного здоров'я, щастя, життєвих гараздів, родинного затишку, добробуту, миру і Божої благодаті! Нехай непереможна віра у силу українського народу надихають Вас на нові звершення в ім'я нашої рідної України!

З повагою Сергій ВЛАСЕНКО та члени комітету.

Цьогоріч на Полтавщині до сімейних форм виховання залучили 269 дітей–сиріт і тих юних земляків, які були позбавлені батьківського піклування. Водночас відповідні служби подали до судів позови про вилучення з «неблагополучних» родин 157 дітей, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

ДЕРЖАВНЕ АГЕНТСТВО З ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ ТА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ УКРАЇНИ

Лише за п'ять днів, з 28 листопада по 2 грудня, учасниками урядової програми з енергоефективності стали 37 ОСББ, які залучили 4,2 млн. грн. на заходи з енергозбереження у своїх будинках. Отож побито рекорд листопада. Тоді за тиждень 29 ОСББ взяли «теплих» кредитів на суму 3,2 млн. грн., *інформує Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження України*

«Дім інновацій» створив комунікаційну платформу для наукових ідей

26—27 листопада 2016 року в Києві, в спеціально побудованих двох куполах на Троїцькій площі перед НСК «Олімпійський», відбулися широкомасштабні заходи, присвячені інноваціям. Два дні, які об'єднали в собі науково-практичну конференцію та пізнавальні наукові шоу для всієї родини, зібрали в «Домі інновацій» вчених, інноваторів, стартаперів, бізнесменів, студентів і представників влади.

Олег Кришталь, Ігор Янковський, Ігор Новіков, Денис Гурський.

Захід, організований громадською спілкою «Форум українського партнерства», відкрили академік Національної академії наук України, нейрофізіолог Олег Кришталь, бізнесмен і підприємець Ігор Янковський, посол «Singularity University» в Україні, керівник «Singularity Kyiv Chapter» Ігор Новіков, засновник громадської організації IT-волонтерів «SocialBoost», а також першого в Україні некомерційного інкубатора «1991 Open Data Incubator» Денис Гурський.

«Інновації мають стати нашою національною ідеєю. У нас талановиті, освічені люди. Завдяки тільки цьому країна може економічно зрости в рази. У зв'язку з тим, що ми маємо обмежені фінансові ресурси, нам потрібно мобілізуватися. І організувати горизонтальну комунікаційну платформу за участю бізнесу, наукового співтовариства, інноваційної спільноти і держави», — переконаний підприємець Ігор Янковський.

З наукової точки зору академік НАНУ, нейрофізіолог Олег Кришталь зазначив, що інновації виникають тільки тоді, коли в суспільстві є певна сума знань, яку, в свою чергу, забезпечує фундаментальна, а не прикладна наука.

Під час конференції стартапери та представники фундаментальної і прикладної науки намагалися разом намітити шляхи розвитку вітчизняних інновацій, заснованих на розробках учених. Кожен розповів свою історію успіху, а також про нові розробки на ринку України, нові технології, які чекають на нас у майбутньому.

У рамках другого дня відбулося наукове свято для всієї родини, на якому кожен відчув себе причетним до науки та інновацій. Організатори подбали про те, щоб наукові шоу змогли відвідати діти-переселенці зі сходу України. «Дім інновацій» довів, що наука може бути цікавою та веселою. Наукові шоу і майстер-класи розважили кожного гостя — нудьгувати не було часу. На відвідувачів чекали магічне шоу «Одна година в Гоґвортсі», «Акустичне шоу», пізнавальне шоу «Навколо світу», «Реактив-шоу», «Експерименти на кухні» і «Космічна подорож». А також майстер-класи «Наукові фокуси», «Оптичні ілюзії», «Слайм-лабораторія», «Наука для Шерлока Холмса».

Сергій ЮРЧЕНКО.

Фото Володимира ШУВАЄВА.

«Шкодимо ми «молодій республіці» тепер офіційно...»

Як пишуть нам луганчани, котрі залишилися в окупації, від місцевих ЗМІ вимагають регулярно й більш широко висвітлювати події за участю голови «ЛНР» Ігоря Плотницького, забезпечивши тим самим створення «позитивного іміджу» ватажка місцевої окупаційної влади, та й усієї «молодої республіки» загалом.

— У нашій газеті все за принципом «у кожному малюнку сонце» в особі Венидиктича (Ігор Плотницький. — **Авт.**), — розповідає співробітниця однієї з луганських газет Вікторія Л. — Свого часу мер (той який був при Україні) нам постійно повторював, що хоч і є представником засновника нашого видання, але більше двох його фото в газеті бути не повинно. Він завжди вважав, що зайвий «прогин» тільки шкодить його іміджу, тому що викликатиму у читача лише роздратування. У нас же тепер усе навпаки. І плюс зараховується найбільше згадування нашого «керманича й К.». Новоявлені еленервбські «ідеологи» не можуть зрозуміти, що коли занадто багато — це теж погано. Але якщо вони самі цього хочуть — ми і ставимо «регулярно, багаторазово й широко». Отож шкодимо ми «молодій республіці» тепер офіційно...

— Тут у Луганську (як у роки моєї молодості в СРСР) усе робиться винятково «на прохання трудящих», які «в єдиному пориві» підтримують курс влади «молодої республіки», — пише нам луганська пенсіонерка Марина Т. — Але, як і при Союзі, у ці гасла вже ніхто у нас тут не вірить. Ми глузуємо з них. Набагато образливіше чути, що в Україні, начитавшись інформацій про «єдиний порив у ЛНР», деякі громадські й політдіячі приймають це за чисту монету. Зрозуміло, тих, хто за Україну, тут більшість (і стає ще більше), але ми не можемо відкрито говорити про це. Небезпечно. Днями дивилася, як журналіст, що виїхав з Донецька, віщав на ТБ, що тут залишилися лише сепаратисти і пособники терористів і тому треба від нас відмовитися. Була обурена. Хто таке каже, той сам пособник російських пропагандистів, що повторюють про відділення Донбасу. Сепаратизм - це прагнення до відділення. Тому той, хто закликає Україну відгородитися від нас і взагалі відмовитися від східних територій, — справжнісінький сепаратист.

— Ну а той, хто не згоден з «правлячим курсом», а ще й насміюється вголос про це казати — «ворог і пособник хунти», — пише нам з Луганська Тетяна Л. — Недавно мене, як старшу по нашому багатоквартирному будинку, разом з колегами із сусідніх багатоповерхівок, запросили в місцеве відділення міліції. Там якісь люди у формі (а вони все тепер надягають камуфляж, щоб підкреслити свою причетність до будівництва «молодої республіки». Один плюс — зрадників видно здалеку) заявили, що ми зобов'язані вчасно повідомляти про «сумнівні особистості», про те, що говорять мешканці, хто «розводить антиросійську пропаганду», критикує дії влади «ЛНР» чи просто висловлює якесь невдоволення, або вважає, що при Україні було краще. Ті, хто нас збирав (а були тут і «старші» усіх сусідніх будинків), заявили, що ми зобов'язані вчасно «сигналізувати», тому що подібні висловлювання несуть «серйозну небезпеку для молодої республіки». І на підтвердження того, що ми проінструктовані, усіх змусили розписатися в якомусь журналі. Простіше кажучи, нас зобов'язали «стучать»...

Влад СЕМЕНЧУК.

Кошмар кремлівських пропагандистів

Навчання, з ракетними стрільбами, які проводила наша країна в акваторії Чорного моря, спричинили гостру і навіть озлоблену реакцію в російських політичних і навкополітичних колах.

Після захоплення Кримського півострова в березні 2014 року російські політики не жалкують фарб, змальовуючи всі принади, у яких відтепер живуть кримчани, і як їм добре жити в Росії. Але є «злобные украинские националисты» (це цитата з однієї з російських телевізійних передач. — **Авт.**), які, мовляв, не хочуть процвітання Криму і роблять усе можливе, щоб усіляко нашкодити цьому.

Пропагандистська машина після оголошення про проведення стрільб увімкнулася в Росії на повну потужність. Напередодні стрільб у Сімферополі та інших містах і селищах Криму було проведено навчання з цивільної оборони, випробувано системи звукового оповіщення. Двічі на день, уранці та ввечері, протягом декількох хвилин завивали сирени.

Росія стягнула до Криму максимальну кількість комплексів протиракетної та протиповітряної оборони. Із Сирії перекинула батарею берегового ракетного комплексу «Бастіон», яка брала участь у бойових діях. Спішно було передислоковано на півострів комплекси зенітно-ракетні комплекси С-300.

Усі ці приготування, переміщення показували по телебаченню, не забуваючи при цьому згадувати «київську владу», яка нібито готова збивати навіть цивільні літаки, оскільки були оголошені повітряні коридори, у напрямку яких полетять ракети.

У сімферопольському аеропорту почалося скасування рейсів. Напруження, яке підігрівалося телевізійними пропагандистськими передачами, що називається, витало в повітрі.

Про що саме говорять російські політики й телеведучі, серед яких — такі одіозні особистості, як Дмитро Кисельов і Володимир Соловйов, — очевидно, переказувати не варто. Звичайний набір штампів кремлівської пропаганди. Але психологічний штрих хотілося б додати. Перше враження про проведення стрільб — шок, подив і навіть якась незатишність.

Простіше кажучи, від України не очікували, що вона здатна, незважаючи ні на що, продемонструвати силу і бажання захистити свою територію, свою землю й свою незалежність. Наша країна в черговий раз показала, що український народ залякати нічим і ніким не можна.

Багато кримчан так і сприйняли звістку про проведення навчань. Адже ніхто всерйоз не вірить тому, що цілодобово намагається вбити в розуми кримчан Кремль. «Голос України» писав про те, що в Криму воліють установлювати супутникові антени й дивитися винятково українські телеканали.

Крім того, за багато десятиліть жителі Криму, хай би що там казали, встигли долучитися до української культури. І, поза сумнівом, до української свободи висловлювати свої думки, чого нині, на жаль, вони тимчасово позбулися.

І як би підконтрольні телеканали не говорили — мовляв, Україна «поневолила» Крим і кримчани були «на положенні ізгоїв», — цьому на півострові, може, і вірить жалюгідна купка маргіналів, але не розсудливі люди. Саме тому спроби в корені задушити самосвідомість, над чим марудно «працюють» як засоби пропаганди, так і засоби сили, намагаючись вичавити навіть найменші спогади про Україну у кримчан, ні до чого не приведуть. І українці, і росіяни, і кримські татари, а також представники інших національностей, що населяють півострів, чудово знають, якій саме державі належить кримська земля, і з якою країною ця територія зв'язана, як нерозривною пуповиною, Чонгарським і Перекопським перешийками.

Олександр ЗАХАРОВ.

Сімферополь — Київ.

Влада забула. Ми нагадаємо!

Під таким гаслом відбувся марш Цивільного корпусу «Азов», бійців Добровольчого Корпусу «Правого сектора», молодіжних організацій, жителів міста та області центральною вулицею Черкас. Свою акцію учасники маршу присвятили третій річниці Революції Гідності.

Під стінами облдержадміністрації відбувся мітинг ***(на знімку).*** Промовці закликали нинішню владу згадати про обіцянки, дані під час Майдану, і заявили про свій намір боротися за повернення Україні ядерного статусу, а також за ухвалення закону про смертну кару корупціонерам.

Представники «Азову» зайшли у приміщення ОДА, відчинили кілька вікон, запалили фаєри і димові шашки. Лист Президентові України Петру Порошенку з вимогами кардинальних дій активісти вручили голові ОДА Юрію Ткаченку.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО-ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

Мешканці окупованого Криму хочуть безпеки і правди

Помітне «протверезіння» настроїв мешканців Криму, котрі очікували «манни небесної» від російських окупантів, зафіксували під час вивчення ситуації з правами людини, організованого на півострові активістами культурно-спортивного центру «Куреш» за підтримки ОБСЄ. Дев'ятеро з кожних десяти учасників опитування зізналися, що громадянство РФ прийняли «під впливом обставин», восьмеро з кожних десяти сказали, що не відчувають своє життя безпечним. А 78 відсотків стверджували: в них узагалі не було вибору — міняти українські паспорти на російські чи ні. Оскільки процедуру подання заяв про бажання зберегти громадянство України окупанти ускладнювали навмисно — ще й організували розпускання провокаційних чуток про те, що в авторів таких заяв відберуть усе майно. А їх самих депортують на Херсонщину.

На прес-конференції у Херсоні керівник проекту Ібрагім Сулейманов наголосив також, що в АРК знову підвищується інтерес до українських ЗМІ. Втомлені побрехеньками кремлівських телеканалів, які всіляко замовчують негаразди у Криму, його мешканці хочуть доступу до альтернативних, об'єктивніших джерел інформації. Про це організаторів опитування повідомили 90 відсотків респондентів. До речі, таку змогу вони незабаром матимуть: біля села Чонгар у Генічеському районі Херсонщини вже заклали перший блок основи вежі, що ретранслюватиме на Крим передачі українського радіо й ТБ. Наполохані такою перспективою чиновники з пропутінської «влади» вже заявили про намір глушити сигнал, як робили в СРСР із передачами радіостанції «Голос Америки».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

За багато десятиліть жителі Криму встигли долучитися до української культури

Кожну пітьму змінює світанок

РОСІЙСЬКИЙ СОЛДАТЕ, КИДАЙ РУШНИЦЮ, ІДИ ДОДОМУ

Є багато способів обману й маніпуляцій. Найпростіший, коли фокусник пропонує вам узяти участь у таємному дійстві. Простіше кажучи, користуючись чужою наївністю й дурістю, залучає до шахраювання. Наприклад, одного росартиста покликали в Олімпійський на зйомку новорічної передачі. Він запитує: чи може вперше заспівати пісню, яку написав 13 років тому? А зверху відповіли, що кличуть не співати, а «сидіти в першому ряду, зображувати радість, плескати в долоні й підкидати серпантин». Але таких росіян, готових плескати в долоні путіну, підкидати бомби над Алеппо й зображувати радість над тілами своїх синів, які приходять вантажем-200 з України, дедалі менше. А є й справжні брати, які роблять за совістю й не бояться розділити наше прагнення до свободи.

Ірина ВОЛЬПІНА (Москва):

— Я не люблю пафос і гасла, я сита цим по горло з часів совка. Мені дуже шкода, що йде війна і гинуть люди в Україні. І ще шкода, що більшості росіян так швидко вдалося затуманити мозок пропагандою. Я розумію, що в українців є достатньо причин ненавидіти мою країну, але сподіваюся, що в них вистачить мудрості не відчувати ворожих почуттів до всіх моїх співвітчизників. Мою рідню з Києва й Козятина знищили фашисти. Розстріляли й закопали заживо. Мій дід урятувався, оскільки виїхав до Москви вчитися. І ніколи він не відчував ворожості до німців, розуміючи, що державна машина, озброєна страшною ідеологією, здатна розбестити будь-який народ і виростити ворожнечу. Хочу вірити, що політики перестануть грати у свої дикі ігри, війна закінчиться обов'язково. А поки що нехай українці відчувають нашу підтримку й бережуть себе й ту свободу, яку їм вдалося відвоювати.

Олександр КЛУБНІКОВ (Вороніж, підприємець):

— У Путіна лише два товари — нафта і солдати!

У першому читанні Держдумою РФ ухвалено законопроект, який дозволяє укладати короткострокові контракти для участі в бойових діях, до того ж підписувати контракти можуть, у тому числі, й військовослужбовці строкової служби. Із цивільними все зрозуміло: зрештою, завжди можна довести людей до стану, коли роботи немає, родину годувати треба, а тут і вербувальник з контрактом та авансом, а також захоплюючою розповіддю про соцзабезпечення родині, коли тебе привезуть у цинку. Зі строковиком, загалом, зрозуміло все теж — вантажимо поротно у транспортник, поки летимо, всі підписуємо тут і тут, контракти здаємо командирам відділень, амуніцію поправити і — пішов, пішов, пішов...

Але за кожним заходом сонця настає світанок. За кожною ніччю приходить день. Кожну пітьму змінює світло. Віра в себе, холодна голова й гаряче серце... Свободу не можна відібрати. Можна обмежити, можна позбавити, але відібрати — ні, бо це вроджена якість... Пригнічуючи її, ми самі стаємо рабами... Але, відроджуючи її в собі, отримуємо знову — це неможливо відібрати. Шлях важкий, небезпечний не всі зможуть витримати. Але ті, хто витримає, вже ніколи ні самі, ні їхні діти й онуки не дозволять піти в пітьму... Це про Вас, українці.

І найголовніше — голос розуму. Витримка й терпіння. І повірте, що в Росії багато людей вас люблять, сумують разом із вами й поділяють ваше прагнення до свободи.

Едуард ШАХОВ (Уфа, режисер):

— Однією з найзначніших, найважливіших, найчудовіших подій у світовій політиці останнім часом став МАЙДАН! Пишаюся УКРАЇНОЮ, пишаюся НАРОДОМ України, що став на шлях СВОБОДИ й ДЕМОКРАТІЇ. Тепер треба зробити все можливе, щоб відстояти свою свободу і незалежність. Не допустити повернення в минуле; не оглядаючись на окрики буйного й хамуватого сусіда-гопника зі Сходу, йти вперед до своєї мети... Мрію побачити Україну процвітаючою, вільною, демократичною країною в одній родині цивілізованих країн Європи!

Володимир БЄЛІКОВ (Санкт–Петербург, філолог):

— Востаннє я був в Україні років 17 тому. У тому самому Маріуполі, що нині у всіх на слуху. Велике промислове місто. І водночас спокійне, повільне, трохи провінційне. Тепле, приморське — із приватними будинками, садами й городами і цією вічною проблемою газу. Я потрапив там і на День незалежності України. Тоді це було тихе, непомітне свято. Усе закрито, жодних особливих подій. За цілий місяць, проведений у Маріуполі, а також трохи в сусідньому Бердянську, я, здається, жодного разу не чув української мови. Про те, що я в Україні, свідчили лише вивіски та інша валюта. Городяни були зовсім аполітичні й ледь могли впоратися з новим способом життя, що звалився на них після знищення СРСР.

Як усе змінилося за ці роки! Навколо Маріуполя тепер фортифікаційні споруди. Жителі риють окопи й виходять на вулиці, утворюючи живий ланцюг — протистояти російським танкам. Унаслідок окупації Донецька Маріуполь став фактично столицею Східної України, а городяни — затятими патріотами, якщо не сказати націоналістами. Люди, для яких російська мова — рідна, борються проти країни-нападника, яка й дала їм цю мову. Російські громадяни Російської Федерації забули своє українське коріння й пішли війною на росіян, котрі є серед інших громадян сусідньої країни. Люди, що живляться отрутою пропаганди московського кремля, який втрачає сили, сп'янілі божевіллям правителя з минулого, яке йде, але пручається, забули, хто вони є.

Забули не всі. У моїх жилах, як і в жилах більшості громадян РФ російської національності, тече українська кров. Можливо, саме вона завжди викликала в мене прагнення до свободи, якої не було в країні, де я народився, — в СРСР, і якої знову немає у кримінальній, авторитарній Росії. Звичайно, не сам по собі генетичний матеріал, але певне знайомство з українською культурою, що відрізняється від культури росіян. Не можу сказати, що ідеальне знайомство: я практично не знаю української мови. Але не можу не згадати, як ще в дитинстві опинився разом і з мамою в Черкасах. Хазяйка будинку, де ми знімали кімнату, одразу кинулася нам розповідати про українські звичаї. Однак тільки-но мама сказала, що її батько українець, вона одразу втратила до нас інтерес: ми були свої.

Ми й залишилися твої, дорога Україно! Бажаю тобі свободи і процвітання! Усім твоїм громадянам, хоч би якою мовою вони розмовляли. Я знаю: ти будеш вільна сама, і саме завдяки тобі свобода прийде й на нашу землю. Скоро чи ні — нині ніхто не скаже. Монстр, що сто років вбиває все живе, — комунізм сам іде в могилу, наостанок затягуючи за собою життя кращих людей, що трапляються на його шляху. Саме тобі, мирна й добра країно, випало остаточно знищити це чудовисько. Саме на тобі воно обламає собі зуби. Просто тому, що ти дуже важлива й дуже сильна. Удачі і щастя тобі!

Муса ЛОМАЄВ (із Грозного, громадський діяч, політемігрант):

— Росія намагалася вбити мене, коли мені було 13 років. Вулиці, де ми жили, накривалися бомбуванням і артилерійськими нападами. Уже тоді я знав ціну кривавим обіймам московського «брата», який оголосив війну моєму волелюбному народу. Це було 11 грудня 1994 року.

Я пам'ятаю гуркіт цього ранку, не схожий ні на що, що я чув раніше, — скрегіт металу і грубе ревіння моторів: Петропавлівське шосе було недалеко від нас, і з раннього ранку було чути, як рухалася колона бронетехніки в бік центру міста. Потім були вибухи й метушня людська. Батьки суворо заборонили нам виходити з двору... Нічого не було видно — було чути лише гуркіт уже триваючого бою... Уже ввечері приїхав дядько й розповів про мертвих, про розірвані тіла й палаючу техніку...

Цього дня неусвідомлено для мене закінчилося моє дитинство й більше ніколи не поверталося, у цей момент я почав розуміти слова двоюрідного брата батька Мурада, багато хто його знав за позивним Кіборг, коли він навчав мене швидкому розбиранню/складанню автомата, примовляючи «х1ар хьуна ца эшахь, са б1аьрг бакх мегар ду хьуна» («якщо це тобі не знадобиться, можеш мені виколоти око»). Цього дня було зрозуміло, що почалася війна, але наскільки вона затягнеться й наскільки вона буде жахлива, ніхто з нас навіть не міг собі уявити, як і те, що забере в кожного з нас ця війна.

Росія, влаштувавши геноцид над чеченським народом, знищила більшу його частину, і, купивши частину з нас, намагається сьогодні переписати нашу сучасну історію... Але знищити «під нуль» і переписати історію на догоду переможця в Росії не виходить і не вийде ніколи, тому що внутрішній стрижень чеченського народу неможливо зламати!

У полоні я відчув усю міць варварської машини, що була запущена проти мого народу. Все це досі продовжується на моїй батьківщині — й кінця цьому немає.

Нині те саме відбувається і в Україні. Майже в кожних діях росії на території України бачу те, що бачив ще тоді, в дитинстві. Українському народу як ніколи сьогодні потрібно об'єднатися, залишити всі образи, розчарування й біль, згуртуватися проти ворога в особі російської федерації й відстояти свою землю. Росія вміло розділить вас усіх, якщо ви дасте слабину й будете піддаватися на провокації. Повірте, ми, чеченці, знаємо ціну цьому, й багато крові віддали за це й віддаємо по сьогоднішній день. Тільки єдність нації може протистояти цій варварській машині. Головне — відстояти свою землю. Коли починалась російсько-українська війна, були сумніву, що Україна повною мірою зможе встояти перед таким ворогом. Нині вже можна сказати з упевненістю: Україна зможе відстояти у відкритому бою свою територію. Пам'ятайте: росія ніколи не вела відкриту війну, вона завжди вела підлу, зрадницьку війну. І тому потрібно бути згуртованими проти такого підлого ворога, який намагатиметься розкласти Україну зсередини. Але Ви, брати, вистоїте! Слава Україні та її Героям!

Айгуль ШАЙХІСЛАМ (Ічкерія):

— Дорогі моєму серцю українці! Бажаю вам вирватися із цієї совкової ями швидше! Я ще вірю, що й наш час Х не за горами. Наше чудовисько вже в агонії. Останні свавільні вчинки того доказ. Кращі із кращих у нас або вбиті, або у в'язниці, або у вимушеному засланні. Народ доведено до крайності. Я читала багатьох аналітиків про те, що один із головних чинників поразки Путіна в Україні — те, що його не підтримали російські українці! Це я до того, що в нас російське населення на 90 відсотків затяті путіноїди. І вони передусім проти революції. І в разі часу Х вони майже всі репетуватимуть «путін ПАМАГІ», «ввєді войска»... Страшно, але дуже боюся, що й у нас без крові не обійдеться... А Ви за своє майбутнє боретеся всією країною. Шкода, що свобода дістається занадто дорогою ціною.

Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЛИСТИ З ДОНЕЦЬКА

Дітище шабашників

Якось навесні до нашого колгоспного села заскочила бригада шустрих хлопців і взялася будувати корівник. Справа в них ішла доволі швидко й до осені корівник був готовий. На вигляд він був цілком нормальний. Будівельники отримали в колгоспній касі кругленьку суму і зникли. Але не встиг за ними осісти дорожній пил, як новий будинок для корівок почав розвалюватися. Як з'ясувалося, у нього й фундамент було закладено абияк, і стіни складено тяп-ляп, і покрівля трималася на чесному слові... Голова колгоспу журився:

— Навіщо я зв'язався із шабашниками?!

Треба сказати, що шабашники будують не тільки корівники, іноді беруться створювати держави. Приклад того — Донбас. Мешкали тут люди і горя не знали, але з'явилися із суміжної держави хлопці в камуфляжі з автоматами й заявили: «Вас тут хохли гноблять, а ми захистимо й таку країну побудуємо, що вся Європа заздритиме!».

Нахабно зайняли всі установи влади й оголосили народну республіку. Призначили «народну раду», створили міністерства, посадили в містах і селищах своїх мерів. А рулить усім глава республіки, як писав Мандельштам, «дарит за указом указ — кому в пах, кому в лоб, кому в бровь, кому в глаз». Правлять скрізь люди із кругозором та освітою петеушників, що ні вуха, ні рила не розуміють у державних справах.

Зовні все ніби схоже на справжню країну, але якщо подивитися уважно, то новоявлена «ДНР» дуже нагадує той побудований шабашниками корівник. Вона давно б завалилася, якби її не підпирала Росія зброєю і грошима. Відомо, фундаментом будь-якої держави є економіка, промисловість, а її в «ДНР», по суті, немає: заводи й фабрики розгромлено, більшість шахт затоплено, залізниця й аеропорт не працюють... А скільки зруйновано житла й соціальної інфраструктури, навіть точно невідомо.

За словами заступника міністра тимчасово окупованих територій і внутрішньо переміщених осіб України Г. Туки, на відновлення Донбасу буде потрібно щонайменше 20 мільярдів доларів. А де їх узяти? Ватажки «ДНР» сподіваються на закордонні інвестиції. Але це казка для нетямущих діток. Який, вибачите, дурень вкладатиме свої капітали у скроєну за принципом тяп-ляп країну? Сьогодні вона є, а завтра здується і вкладене пропаде. Ватажки запевняють, що незабаром «ДНР» отримає світове визнання, ось уже дві держави, Абхазія й Південна Осетія, відкрили в Донецьку свої представництва, якщо ще приєднаються такі потужні «держави», як Придністров'я і Карабах, тоді, мовляв, нам сам чорт не брат!

Щоб надати населенню впевненості в чудовому майбутньому, в «ДНР» почали видавати власні паспорти. Ці документи на вигляд як справжні, але за межами «ДНР» вони просто папірці, за ними навіть квиток на поїзд не купиш. Така само ціна дипломів вузів, коледжів і решти юридичних документів: контрактів, заповітів, договорів оренди, купівлі-продажу тощо. Але, здається, населення поступово, важко, та все-таки починає розуміти, що «республіка» зліплена абияк, сікось-накось, і довго не простоїть. Утім, по-іншому й бути не може, тому що шабашники нічого хорошого ніде не побудували.

Петро ФАНЬКО.
Донецьк.
Мал. автора.

Однією з найзначніших, найважливіших, найчудовіших подій у світовій політиці останнім часом став МАЙДАН!

На Рівненщині зростає кількість хворих на грип та ГРВІ. Епідеміологічний поріг уже перетнув Острог — у школах міста на тиждень припинено навчання. На межі епідемії Острозький і Дубровицький райони, *інформує Рівненська ОДА*

Львівська обласна рада виділила 54 мільйони гривень на фінансування мікропроектів. Програма співучасті громад в оновленні соціальних об'єктів населених пунктів виявилася найбільш ефективною та прозорою. Торік для участі надійшла рекордна кількість заяв — 1429. Уже здали в експлуатацію 500 відремонтованих об'єктів, *повідомляє наш власкор Богдан Кушнір*

Єгері допомагають звірам

Не всі звірі з настанням у Карпатах зими і лютих морозів можуть самі знайти корм під сніговим покривом, тож допомога єгерів і лісівників саме у такий складний час диким тваринам життєво необхідна.

— Цього року зима і морози настали на декілька тижнів раніше, ніж звичайно. Така погода диким тваринам приносить труднощі в добуванні необхідної кількості їжі, — розповідає головний мисливствознавець Мокрянського лісомисливгосп Юрій Руснак. — А синоптики прогнозують, що стовпчики термометрів триматимуться на мінусових значеннях. Тому лісівники та єгері подбали, щоб у спеціально відведених місцях лісові мешканці могли поласувати розкладеними для них харчами.

Охороною і збереженням звірів тут опікуються шість єгерів та мисливствознавець. Допомогу їм надає вся лісова охорона лісгоспу: лісничі, їхні помічники та майстри лісу. Кожне лісництво має план-завдання на літо із заготівлі кормів (сіно, гілковий корм, качани кукурудзи, сіль), щоб узимку підгодовувати диких тварин. Восени проводиться планова перевірка виконаного.

Тепер, коли настала холоднеча, головне — забезпечити надійну охорону фауни, адже браконьєрів вистачає. Мисливствознавці, єгерська служба періодично поповнюють підкормові майданчики продуктами у міру їх поїдання дикими тваринами. Солонці, що важливо, заповнюються сіллю. А загалом лісомисливгосп заготовив достатньо зернових, сіна, кормових віників, закупив сіль.

ДОВІДКОВО

Загальна площа мисливських угідь державного підприємства «Мокрянське лісомисливське господарство» становить 33,2 тисячі гектарів, більшість із них — лісові масиви, де живуть різноманітні дикі звірі: бурий ведмідь, олень благородний, козулі, зайці, куниці, рисі, дикі кабани й коти, а також найбільш поширені хижаки — вовки та лисиці.

— Одночасно з підгодовуванням не послаблюємо охорону лісових масивів. Адже для браконьєрів високий сніг і сильний мороз не є перешкодою, — підкреслює Юрій Руснак. — Бригади з охорони регулярно проводять рейди. Особливо пильні працівники у вихідні. Тоді в лісах підвищений рівень загрози загинути звірині від браконьєрської рушниці. Щоб скоординувати спільні дії з ведення мисливського господарства, нещодавно було проведено нараду, на якій єгері і мисливствознавці з усієї області могли поділитися з колегами досвідом, показали свої досягнення, спільно обладнували підкормові майданчики. Вважаю, що такі заходи варто проводити регулярно.

Василь НІТКА.

Тячівський район Закарпатської області.

На знімку: ось який вигляд має «їдальня» для звірів узимку.

Фото прес-служби обллісмисливгоспу.

Захисникам зводять пільгове помешкання

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами народного депутата, заступника голови Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і ЖКГ Петра Сабашука, «комплекс дасть можливість учасникам бойових дій та ветеранам війни, молодим сім'ям і переселенцям отримати власне житло на пільгових умовах».

Голова Запорізької ОДА Костянтин Бриль вважає, що «головний позитив програми будівництва — зменшення собівартості житла за рахунок урегулювання бюджетних дотацій. Насамперед ідеться про закладення цих витрат у бюджети міста та області, а також створення зручної програми кредитування».

Варто додати, що плани на наступний рік — 100 нових квартир, а після завершення будівництва обіцяють 500 нових осель. Згадана будова дасть змогу хоча б частково розв'язати житлові проблеми городян. Яких, додамо, тільки в офіційній квартирній черзі майже 13 тисяч осіб. Із них 34 сім'ї, в яких п'ять і більше дітей, 219 родин, де виховуються діти-сироти, 101 учасник АТО, п'ять сімей загиблих на Донбасі захисників, дев'five — покалічених там же бійців, 200 учасників війни в Афганістані, 161 ліквідатор аварії на ЧАЕС.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Відмовилися від гектарів

На Тернопіллі виділяють землю учасникам АТО. Найбільше охочих отримати наділ біля обласного центру. Днями завдяки перемовинам влади з керівництвом Тернопільського національного економічного університету вдалося отримати для цих потреб 84 гектари, що досі належали цьому вишу.

В університеті вирішили відмовитися від права користування землею на користь учасників АТО. Поки що вона перебуває у державній власності. Після завершення необхідних процедур на наділи зможуть претендувати ті, хто має статус учасника АТО та члени їхніх сімей.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

Отримали ордени посмертно

Указом Президента України орденами «За мужність» III ступеня посмертно нагороджено старшого солдата бійця 24-ї ОМБр Вадима Рогожкіна і старшого солдата командира відділення 128-ї ОГПБ Петра Балогу з Кіровоградщини.

Як повідомила волонтер Оксана Червона на своїй сторінці в Фейсбуку, Вадима Рогожкіна наполегливо шукала його вчителька з села Митрофанівка Новгородківського району та його друзі. «Вадим загинув ще восени 2014 року в районі Дебальцевого, але був похований як невідомий солдат. Тільки в липні 2016-го за експертизою ДНК був перепохований в рідному селі».

Петро Балога загинув 14 березня 2016 року від кулі снайпера між Мар'їнкою і Пісками, похований на Алеї Слави Рівнянського кладовища.

Світла пам'ять Героям!

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Фото зі сторінки Оксани Червоної у Фейсбуку.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Вину доводили два роки

Галицький районний суд Львова на п'ять років позбавив волі з конфіскацією майна начальника ГУ міграційної служби в області та його першого заступника. Про це повідомила пресслужба прокуратури Львівщини.

Чиновники 2014 року отримали від підлеглого 2 тис. дол. та 4 тис. грн. неправомірної вигоди за те, що пообіцяли не створювати йому перешкод у службовій діяльності. Начальник управління під час слідства був відсторонений від посади, але через півтора року рішенням окружного адмінсуду поновлений. У громадськості такі кульбіти Феміди, коли затриманого на гарячому зловмисника поновлюють на керівній посаді, викликали подив.

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

Грип: у лікарнях не вистачає місць

За три доби до інфекційного відділення дитячої лікарні в Сумах доправили 133 малолітніх пацієнтів. У всіх діагностували грип або ГРВІ. У багатьох почалася пневмонія. Фахівці констатують, що такої негативної динаміки в обласному центрі ще не було. За словами начальника міського відділу охорони здоров'я Ольги Братушки, у дитячій лікарні не вистачає ліжко-місць, хоч до наявних додали ще 90. Медики фізично не встигають приймати та оглядати хворих. Персонал виконує значну роботу у понаднормовий час. О. Братушка звернулася до міськвиконкому з проханням виділити 275 тис. грн. для оплати понаднормової праці лікарів.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

ЦИФРА

5 млрд. 128 млн. грн.

сплатили до зведеного бюджету з початку року платники податків Хмельницької області. При цьому частка надходжень до держбюджету перевищила 1,9 млрд. грн. А місцеві бюджети поповнилися більше як на 3 мільярди.

Ірина КОЗАК.

Здають кров для поранених

На Тернопільщині у Бережанській центральній райлікарні урочисто відкрили відділення переливання крові. Щороку у районі понад 600 донорів здають її 295 літрів. Цьогоріч 110 добровольців здали 55 літрів крові і для учасників АТО.

Для проведення капітального ремонту відділення з районного бюджету було виділено 135 тисяч гривень. Тепер тут встановлено енергозберігаючі вікна і двері, закуплено устаткування для забору крові, меблі, холодильник та морозильну камеру. Тож в оновленому приміщенні приємно буде перебувати і медичному персоналу, і донорам, а ефект від роботи дасть змогу врятувати не одне життя.

Приміщення оновленого відділення переливання крові освятив отець Роман.

Вл. інф.

Сокира як останній аргумент

Конфлікт зі споживачем у Новій Каховці заледве не завершився трагедією. 81-річний городянин придбав у місцевому магазині стартовий пакет до мобільного телефону. Але пакет йому з якоїсь причини не підійшов, і покупець вирішив повернути його. От тільки крамниці він переплутав і пришов вимагати свої кревні до іншого магазину. Тамтешні продавці відмовилися повертати гроші, сприйнявши вимогу за жарт. А розлючений дідусь витяг із торби сокиру. Коли дивний візитер розрубав прилавок та ноутбук, що лежав на ньому, працівники магазину натиснули кнопку виклику поліції охорони. Пенсіонер відповідатиме за хуліганство та ще мусить відшкодувати збитки.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

На сайті ПАТ «Укрзалізниця» запрацювала електронна форма звернень щодо сервісу та боротьби з корупцією (Урядовий портал)

Кількість жертв вражає

Президент України Петро Порошенко вручив «Золоті зірки» Героя України рідним загиблих вісімнадцятирічних воїнів-добровольців Андрія Снітка і Сергія Табали.

Андрій Снітко накрив власним тілом російську гранату, рятуючи побратимів під Іловайськом. Сергій Табала героїчно загинув, відбиваючи штурм бойовиків, боронячи диспетчерську вежу донецького аеропорту.

Президент нагадав про кількість загиблих від російської агресії: **«Загальна кількість жертв війни вражає**, вона сягнула десяти тисяч. Росія позбавила життя не лише 2558 наших військових зі Збройних Сил та інших силових структур, які боронять країну, але й 7,5 тисячі цивільних громадян України. Цей смертний гріх — на душах найвищого військово-політичного керівництва Російської Федерації».

Глава держави також нагородив високими державними нагородами військовослужбовців, які відзначилися в зоні проведення антитерористичної операції, та волонтерів, які допомагали нашим військовим.

На знімку: під час вручення нагород.

Фото прес-служби Президента України.

Нагорода знайшла донора

Понад місяць тому «Голос України» писав про те, що мешканець Дніпра Володимир Ніколаєв — єдиний у країні донор, удостоєний звання Героя України — виявився за бортом когорти земляків, нагороджених обласною радою медалью на честь 25-річчя незалежності України. Обласна станція переливання крові клопоталася про нагородження, але, схоже, чиновники тоді не зовсім зрозуміли, яку велику справу робить ця скромна людина. А днями радник голови облради Володимир Павлов вручив Володимиру Ніколаєву медаль облради й ОДА «За особливі заслуги і значний внесок у розвиток Дніпропетровської області» **(на знімку)**. Вручив на «робочому місці» донора — на станції переливання крові, за кілька хвилин після здачі ним крові 720-й раз.

На сьогодні наш земляк здав уже майже 527 літрів крові (зокрема, 236 літрів плазми). Також цьогоріч Ніколаєв разом із Дніпропетровською станцією переливання крові відзначив 40-річчя своєї донорської діяльності.

Щоправда, керівники станції почали висловлювати занепокоєння, коли заслуженому донорові України виповнилося 60 років. У радянських інструкціях не рекомендувалася донорська діяльність після 60, і Володимир Ніколаєв почав одержувати делікатні натяки з цього приводу. Співробітники станції стверджують, що керувала ними щира турбота про здоров'я чоловіка. Однак організм не сигналізував про будь-які загрози.

Розуміння великої місії, яку виконує Ніколаєв, не дозволило керівникам станції зачинити перед ним двері. 1 серпня Володимиру Ніколаєву виповнився 71 рік. Донорів у таких літах не знайти в Україні і, мабуть, у всьому світі.

Унікальність досягнень Володимира Ніколаєва, на думку головного лікаря обласної станції переливання крові Антоніни Сердюк, могла б стати прикладом для співвітчизників. Саме донорство, громадська активність лежать в основі перетворень, які вже найближчим часом чекають на вітчизняну службу крові.

Ольга ПЕРОВА.

Дніпропетровська область.

Фото автора.

Дід Мороз попередив військових, щоб вчили вірші

Відвідати напередодні Дня Святого Миколая і Новорічних свят усі дитячі будинки Луганщини планують волонтери з Вінниці. Разом з ними їде багаторічний виконавець ролі Діда Мороза, працівник Палацу мистецтв «Зоря» Олександр Шемет.

— Вдень вітатимемо дітей, а ввечері — військових, — каже Олександр. — Я вже попередив багатьох з них, щоб вчили вірші, інакше можуть залишитися без подарунка. Розважальні новорічні програми для дітей будуть обов'язкові. Так само, як і гра у їстівні шашки.

За словами волонтера мистецької сотні «Гайдамаки» Олександра Попова, разом з ними їдуть артисти з Вінниці і Хмельницького — Алла Мигай, Марина Українець та Віктор Шайда. Першою зупинкою буде місто Щастя, а далі — населені пункти, де є дитячі будинки. Крім того, передбачено зупинки у селах Трьохізбенка та Перемога. У цих постраждалих від обстрілів населених пунктах діток зберуть на свято у сільській раді. Волонтер каже, що не везуть з собою вживаних речей та старих іграшок.

— Імбирні пряники у формі ялинки, солодощі, спечені у домашніх умовах волонтерами, а також цукерки — це те, що отримають діти, — пояснив Олександр Попов. — Маємо також п'ятсот нових оригінальних іграшок, які передала китайська діаспора.

Волонтер Андрій Нечипорук, який десятки разів побував у зоні АТО, наголосив, що обов'язково заїдуть до дітей у Красногорівку та Мар'їнку. «Ми їм обіцяли під час попередньої зустрічі, — наголошує Андрій. — Провідаємо бійців у сірій зоні. Це шахта Бутовка, Опитне та Водяне. Для них веземо теплі речі, продукти харчування, ліки, противірусні препарати. Наша поїздка розпочнеться 15 грудня, приймаємо персональні посилки, які передаємо з рук у руки».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У Харкові в сім'ях переселенців народилося 900 дітей

Дев'ятсот дітей народилося в родинах вимушених переселенців зі сходу України, які нині мешкають у Харкові. Як повідомила заступник харківського міського голови з питань охорони здоров'я і соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан, сьогодні на обліку в міських медзакладах перебувають 2,5 тисячі вагітних, що прибули до міста з Донецької та Луганської областей. Їм надають усю необхідну медичну допомогу.

Світлана Горбунова-Рубан зазначила, що місто продовжує підтримувати переселенців. Жителям модульного містечка надають гуманітарну допомогу, організовують заходи для дітей, встановили для них нові ігрові майданчики.

— У кого немає роботи, тих ми консультуємо з питань працевлаштування. А є люди ініціативні, енергійні — допомагаємо організувати свій бізнес чи знайти ту роботу, якою вони займалися вдома. Нещодавно група переселенців висловила бажання побудувати свій кооперативний дім — отже, треба допомагати, — сказала заступник голови.

За даними департаменту праці та соціальної політики, на сьогодні у районних управліннях праці й соціального захисту зареєстровано 116 тисяч 998 осіб, що прибули до Харкова із зони проведення антитерористичної операції.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Стали рекордсменами майбутні педагоги

Квітами і радісними посмішками зустрічали студенти та викладачі Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини Валентина Хмільового та Вадима Марчака — університетських спортсменів, які повернулися з чемпіонату світу та Європи з гирьового спорту переможцями.

Висловив подяку за мужність, наполегливість, волю до перемоги і ректор вищого навчального закладу, професор Олександр Безлюдний **(на знімку)**. Хлопці привезли з Португалії, де відбувалися змагання, дев'ять золотих і дві срібні медалі. Майбутні викладачі фізичної культури допомогли збірній України з гирьового спорту посісти перше місце й обійти першокласні команди Італії та Ізраїлю.

Ліна ЛЕБЕДЕНКО-ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото надане прес-службою УДПУ.

СПОРТ

«Донбас» зміцнює лідерство

Хокей. Регулярний чемпіонат УХЛ.

«Кременчук» — «Білий Барс» (Біла Церква). 13:0 (3:0, 4:0, 6:0).

«Кривбас» (Кривий Ріг) — «Донбас» (Донецьк). 1:4 (0:1, 1:1, 0:2).

«Донбас» — 57 очок, «Кременчук» — 54, «Кривбас» — 42, «Дженералз» (Київ) — 29, «Витязь» (Харків) — 11, «Білий Барс» — 8.

Поки що попередні плани

Бокс. Менеджер українського екс-чемпіона світу в суперважкій вазі Володимира Кличка (64-4, 53 КО) американець Бернд Бенте розповів про проблеми з організацією поєдинку проти нинішнього власника пояса IBF британця Ентоні Джошуа (17-0, 17 КО).

— Є навіть не проблеми, а просто маленькі речі, але всі вони вирішуються — сказав Бенте. — Поки що в нас ще не було конструктивного діалогу. Ми вели перемовини щодо арени «Вемблі». Але ми не можемо підписувати контракти до того, як Джошуа зустрінеться з Еріком Моліною (США). Маємо ще й план «Б». Це стадіон у Кардіффі. Природно, «Вемблі» — це головний вибір, адже це найвідоміша арена світу...

Варто відзначити, що Кличко відвідає бій Джошуа — Моліна 10 грудня в Манчестері, а наступного дня product на футбольний матч між «Манчестер Юнайтед» і лондонським «Тоттенгемом».

Можливий бій за титули чемпіона світу в суперважкій категорії за версіями WBA і IBF між Кличком та Джошуа заплановано на початок наступного року.

Кубок вручать бразильському ФК «Шапекоенсе»

Південноамериканська конфедерація футболу (КОНМЕБОЛ) ухвалила рішення віддати трофей Копа Судамерикана-2016 бразильській команді «Шапекоенсе», яка загинула в авіакатастрофі, прямуючи на фінальний матч.

Як уже повідомлялося, загалом у літаку була 81 особа — 72 пасажири та 9 членів екіпажа. Літак упав у Серро Гордо (муніципалітет Ла Уньон) через брак палива.

Команда «Шапекоенсе» прямувала до колумбійського міста Медельїн, де мала зіграти у вирішальній зустрічі Копа Судамерикана (аналог Ліги Європи) проти місцевої команди «Атлетико Насьональ». Після того як відбулася трагедія, колумбійський клуб виступив зі шляхетною ініціативою присудити кубок бразильцям.

Офіційний сайт КОНМЕБОЛ повідомляє, що «Шапекоенсе», крім титулу, одержить два мільйони доларів призових, «Атлетико Насьональ» — мільйон. Його також буде нагороджено особливим титулом «Фейр-плей століття».

Повідомляється, що група футбольних зірок з різних країн вже висловила бажання грати за «Шапекоенсе» і посприяти відродженню клубу. Зокрема, йдеться про знаменитого бразильця Роналдінью та аргентинця Гуана Романа Рікельме.

Американці мають намір бойкотувати ЧС у Сочі

Збірна США розглядає можливість бойкотувати чемпіонат світу з бобслею і скелетону, який відбудеться в Сочі з 13 по 26 лютого 2017 року. Про це повідомляє The New York Times.

Серед причин, через які американці можуть не приїхати до Росії, називають побоювання з приводу проблем з допінговим контролем, з особистою й інформаційною безпекою. Є інформація, що Олімпійський комітет США вже висловив підтримку спортсменам у цій ситуації.

— Усе це давно перейшло межу припустимого у спорті високих досягнень, і тепер це звалилося на плечі спортсменам. Багато хто підтримує нас у рішенні пропустити цi змагання, і я вважаю, що це правильне рішення, — сказав американський скелетоніст Кайл Тресс.

Прорости соняшником на рідній землі, а не бути пилом на чужих чоботях

Невідкладними завданнями України у процесі розбудови миру є налагодження діалогу та комунікація, вважають волонтери та експерти тематичної дискусії «Деокупація: як це працює?», що відбулася нещодавно у Києві.

Почати з чистого аркуша

«Дуже важливо говорити про реальність, яка є сьогодні, й про ту реальність, яку ми створимо завтра. Бути соняшником у полях Донбасу, як пише Сергій Жадан, — це знати, як жити і за що помирати. І якщо ми хочемо колись прорости соняшником на рідній землі, а не бути пилом на російських чоботях, то деокупація — той процес, який має бути правильним, чітким та усвідомленим, — зауважує **Олена Стяжкіна, доктор історичних наук, волонтер руху «Деокупація. Повернення. Освіта»**. — Ми свідомо говоримо про деокупацію, абсолютно розуміючи, що процес війни, російської агресії на території України має багато інших складових. Практика визволених територій демонструє: де немає російської армії та її «Градів», там немає війни й окупації».

Як зазначають експерти, процес розбудови миру буде тривалим. Однак, на думку Олени Стяжкіної, це не має нас лякати, тому що Європа у минулому столітті вже продемонструвала різні підходи до деокупації:

— У восьмимільйонній Бельгії окупація тривала 4 роки. Населення колаборувало. Після визволення відбулося 400 тисяч відкритих судових процесів, які закінчилися 80 тисячами вироків та 48 тисячами ув'язнень. Хоча населення по-різному ставилося до цього, та на бельгійській землі народилося розуміння: суспільство має не лише очиститися від колаборантів, а й очистити чесне ім'я тих, хто залишився в окупації і був героєм. Також є інші приклади. У Нідерландах понад 900 очільників міст залишилися працювати на окупованих територіях, де на них був сконцентрований і позитив, і негатив тамтешніх людей. За законом, нідерландським мерам дозволялося працювати в окупації доти, доки зберігався своєрідний баланс між добром і злом. Згодом усі вони постали перед судом. І кожна справа розбиралася окремо, бо спосіб життя Нідерландів — це маленька муніципальна спільнота. Тому довіра до влади там критично важлива. Досвід же Франції зовсім інший. Там теж були свої колабораціоністи. Свого часу де Голль сказав, що Париж визволив себе сам, Франція визволила себе сама і країні потрібні всі її діти. Це не означає, що такий — наш варіант. Але ми повинні подумати, що можемо взяти з цього досвіду.

Доктор філософських наук, культуролог, член наглядової ради Національної суспільної телерадіокомпанії України від громадської організації освітян і науковців Олексій Панич називає становище, в якому перебуває наша країна, унікальним. «Тому складно сказати, які практики із деокупації нам знадобляться. Наша держава молода — всього 25 років незалежності, а її кордони остаточно визначилися навіть не після Другої світової війни, а, зважаючи на Крим, іще пізніше. Сучасні межі України — це кордони всього лиш 50-х років XX сторіччя. Мені відомі випадки з історії, коли певна країна повністю окупована і там присутні колаборанти, чи громадянський конфлікт або сепаратизм і шляхи залагодження конфлікту на етнічному грунті, але щоб це все було зав'язано у один вузол... я практично не стикався з таким. Тому будь-що зі світового досвіду, що вже є, ми не можемо застосовувати буквально. Можемо повивчати і про Іспанію, і про Південну Африку, і про всі ці комісії з примирення, і усвідомити, що свою історію ми пишемо з чистого аркуша», — переконаний експерт.

— Вважаю, що ми не можемо говорити про розробку стратегії з деокупації наперед. По-перше, тому, що змінюється ситуація і настрої на самих окупованих територіях. Також дуже багато залежатиме від стану нашого північно-східного сусіда. Адже те, що відбувається у Росії, безпосередньо впливає на свідомість людей на окупованих територіях. Криза російського політикуму одразу передбачає кризу тамтешніх меседжів. Це ніби така своєрідна фортеця Снігової королеви, що швидко розсипається, а потім її треба збирати наново, і це завжди — шок. Як було наприкінці 80-х у СРСР після смерті Брежнева, потім — Андропова, коли був певний період, і раптом — вакуум. Системі знадобився час, щоб оговтатися. Якщо Росія літиме з Донбасу під акомпанемент власних політичних проблем, для нас це може стати вікном можливостей. У іншому випадку буде й інакше протистояння. Нині на окупованих територіях дуже широкий спектр настроїв, різна освіченість людей та досвід дають основи для орієнтації як у бік Росії, так і до України. Тому до всіх потрібно застосовувати різний підхід. Люди не можуть змінюватися миттєво, навіть якщо відчувають у собі наближення якихось змін. Єдине, що ми можемо приготувати зараз, — це новий суспільний договір, який уже устався. Нова Україна з новою громадянською нацією, збудована на інших засадах, із новим правовим полем — із цим нам треба прийти», — каже Олексій Панич.

«Події на Донбасі — лише симптом того, що відбувалося в Україні за останні два десятки років»

Під час дискусії **кандидат психологічних наук, соціальний психолог-конфліктолог Ірина Брунова-Калісецька** розмірковувала про налаштування українців у контексті часу та пам'яті: «Через 20 років діти, які нині, на жаль, із великим болем стали свідками війни, можуть пам'ятати все не так, як це відбувається сьогодні. Психологи знають, що меморативна політика може впливати і на пам'ять безпосередніх свідків. Важливо, якого погляду ми дотримуємося тепер щодо часового простору. Бо для мене «деокупація» звучить як «вивели війська сусідньої держави, і що далі?». Ми повинні визначитися, на який період — на рік, два, п'ятьдесять чи п'ятдесят — ми дивимося у майбутнє, від цього залежатимуть і запитання, і відповіді. Також, як на мене, тема деокупації — питання географічне. Якщо ми вважаємо проблемою лише Донбас, то ми не розуміємо нічого у цих процесах. Адже події на Донбасі — це лише симптом того, що відбувалося в Україні за останні два десятки років. Спрямовувати всі зусилля на Донеччину та Луганщину і ставити питання: що робити з людьми там — це означає відчути опір», — застерігає психолог.

«На мою думку, потрібно говорити про те, що ми робимо усі разом і між тими, хто залишиться на деокупованих територіях, і тими, хто мешкає у інших регіонах країни. Наприклад, ми створюємо і приймаємо прекрасний закон про колаборацію. Прописуємо там усі можливі дії щодо тих, кого дуже чесний, мало не ідеальний, суд визнає винними чи не винними. Наскільки українське суспільство буде такому процесу довіряти? Наскільки ми самі готові налагоджувати довіру з людьми, які залишилися на окупованих територіях? Як психолог, я думаю про те, що ми робитимемо зі страхами, болем, горем, гнівом, які є нині з обох сторін. І без розуміння того, що ми маємо робити, жодна політика не вирішить соціально-психологічні проблеми — наслідки цієї війни», — додає Ірина Брунова-Калісецька.

Очистити мінне поле кремлівського сепаратизму

«Для нашого громадського руху було дуже важливо зрозуміти, що українська освіта, її присутність на визволених територіях та переосвоєння — ключовий момент у поверненні. Коли ми почали думати про перші кроки, які би хотіли зробити, аби повернутися, то стало зрозуміло — потрібно говорити не лише з тими, хто поїхав, а й з тими, хто залишився. Ми всі знаємо, що люди, які залишилися там, не є зрадниками. І про це потрібно пам'ятати. Саме з окупованих територій прийшла ідея про право на відповідальність. Йдеться про те, що ми прагнемо відповісти і не хочемо все життя бути заплямованими. Право на відповідальність — це право на чисте та чесне ім'я. І це ідея тих, хто нині перебуває в окупації. Звідси ми думаємо про те, що амністія — це дуже добре (також — одна з вимог Мінських угод). Однак виникають запитання: амністія від чого? За що? Тож у пакеті з амністією, можливо, нам потрібен закон про колаборацію, який би зняв провину із тих, хто не є винним, але й чітко прописав би не кримінальні, а адміністративні, громадські покарання для тих, кого треба карати. Це дуже складний люстраційний механізм. Проте, якщо ми приймемо такий пакет, то знімемо тавро, а головне — очистимо мінне поле кремлівського сепаратизму, нав'язане Україні. Ми говоритимемо про війну та втрати, про дітей війни, про репарації і реституції, про відновлення закону і про винного», — наголосила Олена Стяжкіна.

Консультант Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення Олена Маленкова також підтримала думку про те, що після завершення конфлікту потрібно підняти питання про поновлення порушених майнових прав та відшкодування збитків, заподіяних Україні внаслідок російської агресії, оскільки уже відомі численні випадки привласнення майна і бізнесу приватних осіб та вивезення цілих заводів на територію Російської Федерації.

Радник міністра з питань тимчасово окупованих територій та ВПО України Олеся Цибулько зазначила: у цьому контексті дуже важливим є визнання з боку ПАРЄ того, що Росія здійснює ефективний контроль над цими територіями, відтак відповідає за все, що там відбувається. «У міністерстві ми не використовуємо термін «деокупація», адже це поняття належить до військової сфери. Натомість ми користуємося терміном ООН — «розбудова миру» (peacebuilding). Цей термін є нейтральним і не викликає агресії тих, хто перебуває на непідконтрольній території. Нині під окупацією різні люди: і ті, хто щиро чекає на Україну, і ті, хто відверто не чекає. Є такі, що просто бажають спокою і завершення війни. Тому «розбудова миру» — більш комфортне визначення. Важливо розуміти — це довгий процес, який триватиме від п'яти і до десяти років. Тому ми маємо попереду ще багато спільної праці заради перемоги над таким великим ворогом, як Росія», — підсумувала Олеся Цибулько.

Христина ГОРОБЕЦЬ.

Київ.

Янголи Печерської вежі

Людей різного віку й професій об'єднала спільна біда. Ці тендітні дівчата й жінки, які просто взяли і створили волонтерський центр «Маскувальна сітка на Вежі», — той самий міцний тил, потрібний для перемоги на передовій. Вони знайшли приміщення в одній із казарм історичної вежі № 4 Київської оборонної фортеці на печерських пагорбах. Спартанські умови, «буржуйка» і фотографії «кіборгів», які наче спостерігають за тим, що відбувається. Під їхнім поглядом уже не посачкуєш, роботу виконуєш на совість. Скільки кілометрів маскувальних сіток, «кікімор» для розвідників виготовили ці волонтери, вже ніхто й не рахує. Крім того, збирають теплі флісові комплекти білизни, шкарпетки, різноманітні ласощі й, звичайно, листи та дитячі малюнки. Волонтер Захарич доставляє все це добро військовим підрозділам у зоні АТО.

Янголи Печерської вежі Ірина Герасименко, Ірина Корсевська, Ганна Горбаньова, Олеся, Леся Ткач плетуть чергову «красуню» 6х8 для хлопців із батальйону «Сармат» 56-ї бригади.

— Скоро свята. Чекаємо від усіх небайдужих людей подарунчків для наших чоловіків: вони там також повинні відчути трошки свята, — каже один із координаторів центру Ганна Горбаньова. — А найбільша проблема — нестача вільних рук. Замовлень дуже багато, а плести сітки вже майже нічим. Пошукайте, будь ласка, в своїх шухлядах тканини білого, сірого, бежевого, коричневого та пастельного кольору. Наші дівчатка всі працюють, тому можемо сюди приходити лише після роботи й у вихідні, а цього замало. Ось отримали звістку від бійців 54-ї бригади: «Спасибі нашим янголяткам із «Вежі» за нову сіточку, вона дуже класна. Хочеться, щоб ваш ніжний пожіночому подвиг в історії не залишився непоміченим».

Їх знає багато хто, працює «сарафанне радіо», Інтернет. Їм невідоме слово «немає». Допомагають усім, кому потрібно. Деякі з їхніх друзів не розуміють такої діяльності, та, напевно, вони й не були друзями. Справжнє перевіряється суворими випробуваннями. «Ми вже залежимо один від одного, — каже волонтер Леся Ткач, — раз не прийдеш, і одразу почнеться ломка. Тут ми знайшли однодумців і справжніх, без хитрощів, друзів».

Теплі шкарпетки від бабусі.

Приват карта:
5168 7556 1143 2473.
Горбаньова
Ганна Вікторівна
тел. (067) 490-58-55.

Коментар від координатора центру: «Про всі отримані та витрачені кошти та речі ми обов'язково звітуємо!!! Маємо фінансову книгу, з якою кожен, хто переказав кошти, може ознайомитись у нас на «Вежі».

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

На одній шальці терезів — права, на іншій — обов'язки

Уповноважений голови Національної поліції із забезпечення прав людини в діяльності поліції, чи, як його ще називають, поліцейський омбудсмен, з'явився в Сєверодонецьку лише два місяці тому. Цю посаду обійняла Ірина Ломкова (на знімку). *Незважаючи на молодий вік, у неї дві вищі освіта, досить великий стаж роботи у фінансових структурах. Одне слово, до тридцяти років Ірина змогла побудувати непогану кар'єру. Але ситуація на сході країни змінила її професійний напрям: разом із чоловіком вони вирішили піти в патрульні поліцейські. Пройшли відбір, підготовку, приступили до виконання обов'язків. Сама Ірина — сєверодончанка, але патрулювала Рубіжне. Коли оголосили конкурс на посаду уповноваженого голови Національної поліції із забезпечення прав людини в діяльності поліції, вирішила взяти участь — і перемогла.*

— Чим привабила ця робота?

— Нехай не видасться це дивним, але привабила відповідальність. З одного боку, відповідальність за людину, права якої порушено, а з другого — можливість захистити права самого співробітника поліції. Адже в житті всяке буває. Буває й так, що хтось перебільшує чи, щоб уникнути покарання, — обмовляє поліцейського, щоб самому не бути винним. У цьому разі потрібно неупереджено ставитися до ситуації й не бачити винною одну чи іншу сторону. Це складно. Від мене частково залежить людська доля. Скажімо, якщо людина може застосувати фізичну силу, то вона має бути пропорційна реальній ситуації й узгоджуватися з нормами закону. Якщо в наявності порушення прав людини, управління має право ініціювати службове розслідування, у тому числі й передачу матеріалів для відкриття кримінального провадження. Такі випадки вже були. За місяць роботи було встановлено факти, а ми ініціювали два службові розслідування стосовно співробітників поліції. Ще одну справу передали прокуратурі.

— Скажіть, Ірино, перший місяць роботи вас розчарував, напружив чи навпаки надихнув? Які спостереження зробили за цей період?

— На жаль, побачила великий пробіл знань саме в сфері захисту прав і свобод. Люди помилково вважають, що права можна захистити лише у разі високого соціального стану, товстого гаманця чи, скажімо, презентабельної зовнішності. Але за Конституцією України права є у кожної людини, навіть у злочинця. Тому беру активну участь у заходах, пов'язаних саме з освітою населення. У Сєвєродонецьку, Станиці Луганській, Щасті, Попасній та в інших населених пунктах проводяться тренінги для активних громадян, населення. Для цього до нас приїздять тренери з Польщі, Гельсінської спілки прав людини, вітчизняні фахівці із прав людини.

— Це — що стосується населення. Але, зізнаймося, що і з боку правоохоронців є багато порушень закону, незнання, нерозуміння законодавства чи просто нехтування ним.

— Так, і таке трапляється. Навіть у дріб'язках. Наприклад, співробітники поліції з'ясовують між собою, хто першим з них повинен дати інформацію в центр надання правової допомоги. Скажімо, затримують патрульні поліцейські людину й привозять її до міського відділку поліції. Там кажуть, що про цю подію в центр повинен повідомити патрульний, а той так не вважає. Поки що вони сперечаються, хто це має зробити, а час спливає. Згідно з нашим законодавством, поліцейські повинні це зробити одразу, тільки-но затримали порушника, а черговий поліції має перевірити ще раз інформацію, яка надійшла до центру. Здавалося б, обидві сторони знають свої обов'язки, але не до кінця розуміють сенс самої процедури. Тому ми сьогодні проводимо тренінги для патрульної поліції, співробітників карного розшуку, розглядаючи специфіку певних статей закону.

Водночас, маю зазначити, що висуваючи претензії до поліції, наші громадяни часом забувають про свої обов'язки. У поліцейського, наприклад, є законне право вимагати пред'явити документи, і ви, як громадянин, зобов'язані це виконати. Але на практиці трапляється протилежне — люди ігнорують законну вимогу поліцейського, порушуючи в такий спосіб його право й свої обов'язки.

— А що показали перевірки ізоляторів тимчасового тримання? Адже нарікань багато.

— Не скажу, що тут усе гладко. Але хотілося б відзначити, що низка порушень здебільшого пов'язана з недостатнім фінансуванням. Щось зламалося, стало непридатним, а грошей на ремонт немає. Окремі моменти навіть порадували. Наприклад, у Рубежанському ізоляторі тимчасового тримання в жіночій камері поставили душ. Хоча ніде така норма не прописана. Є загальний душ, який жінки можуть відвідувати за графіком. Але в Рубежанській поліції, очевидно, вважають, що людина у будь-якій ситуації має почуватися людиною.

— Чи можна це розуміти так, що поліція хоче змінюватися, відмовляючись від старого досвіду?

— Відповідаючи на це запитання, принагідно зазначу, що правоохоронці йдуть на контакт і хочуть співпрацювати. Навіть керівництво певних підрозділів телефонує і консультується, щоб уникнути порушень. Це добрий знак. А ми і створені для того, щоб мінімізувати порушення прав людини. Сама я теж консультуюся у правозахисників, звертаюся по допомогу до професіоналів. Це адвокати-міжнародники, які, зокрема, захищають права людини в Європейському суді з прав людини.

Під час перевірок, спілкувань бачу, як співробітники, котрі працюють у старій системі, прагнуть змін, тягнуться за молодими, у яких, можливо, немає досвіду, але є бажання працювати по-новому. Візьмімо, наприклад, дільничних. Для якісної роботи їх ніколи матеріально не забезпечували в тій мірі, як має бути. Сьогодні їх навчають, в організацію їх роботи вкладають гроші. І дільничні готові змінюватися, працювати якісно. Коли я, зокрема, проводжу тренінги серед цієї категорії поліцейських, вони не просто сидять і слухають, а активно долучаються до процесу, ставлять складні запитання. Їм цікаво, вони прагнуть знати більше.

— А населення знає про вас? Звертається?

— Останнім часом ми розглянули дві заяви від населення й ініціювали два службові розслідування. Одне стосовно сєвєродонецького слідчого, інше — співробітників обласного карного розшуку. Сьогодні ними займається прокуратура, а ми паралельно проводимо своє службове розслідування. На мене не має впливу місцеве керівництво, отже, розслідування триває адекватно, без тиску. Його результати буде надіслано до Києва. До речі, після останньої перевірки ми виявили факти порушення прав людини в структурі Мін'юсту. А конкретно — з боку Центру надання правової допомоги, який порушив право людини на адвоката.

Я так скажу: якщо порушується право людини через незнання закону — вчитимемо, якщо це робиться спеціально — каратимемо.

Фото надано Іриною ЛОМКОВОЮ.

АКТУАЛЬНО

Збували наркотики поблизу лінії розмежування

Співробітники СБУ під процесуальним керівництвом прокуратури ліквідували діяльність міжрегіональної злочинної групи, яка протягом тривалого часу збувала наркотики в найближчих населених пунктах Луганщини. Кримінальне формування складалося із шести активних учасників.

Очолював його 30-літній наркозалежний житель Гірського, що розташоване неподалік від лінії розмежування. Ватажок групи вирішував питання придбання та реалізації товару, контролював конспірацію. Щоб убезпечити себе від уваги правоохоронців, зловмисники зустрічалися з покупцями у тихих місцях — у під'їздах житлових будинків, у полі за містом, у безлюдних провулках. Група збувала екстракційний опій, метадон, марихуану, які одержувала з інших регіонів України, у тому числі з Києва. Крім того, ділки торгували амфетаміном, виготовленим у власній нарколабораторії. Свій товар вони поставляли наркозалежним жителям Гірського й прилеглих міст і селищ — Золотого, Комишувахи, Лисичанська.

Оперативна розробка угруповання тривала понад півроку. Лідера банди й п'ятьох співучасників затримали на гарячому. Під час обшуку в одного із членів групи вилучено автомат із глушником, пістолет, 15 гранат і велику кількість патронів. Під час обшуку нарколабораторії у передмісті Києва правоохоронці вилучили майже 300 грамів амфетаміну, який призначався для відправлення в район проведення АТО для збуту. На Луганщині у фігурантів справи вилучено прекурсори, амфетамін, розфасований для продажу, а також 1,5 кг висушеної марихуани.

Дві коробки книжок від Сергія Жадана

Шкільний бібліотекар Тетяна Проскуріна розбирає коробки з книжками і не може стримати емоцій:

— Боже, які книжки! За двадцять років роботи в таких у нашій бібліотеці не бачила.

Радість Тетяни з цього приводу можна зрозуміти. Востаннє книжковий фонд бібліотеки Трьохізбенської школи грунтовно поповнювався десь у вісімдесятих роках, а потім надходило по три-чотири книжки на рік. Сьогодні нову літературу привозять волонтери, надсилають видавництва. Ось ці дві великі коробки, що містять майже сотню книг, привіз письменник Сергій Жадан. Тут і його твори, і яскраві видання для школярів молодшого віку — «Тисяча англійських слів», "Кращі вироби із солоного тіста" та інші. Ці книжки ще не встигли розставити по полицях, як набігла дітвора й почала їх розглядати.

— Ух ти! Подивіться, дівчата, що можна зробити з тіста! А можна взяти цю книжку? — дивляться на бібліотекаря.

Тетяна усміхається:

— Ось зареєструю — тоді й братимете. І ви, і ваші батьки.

Бібліотека, можна сказати, сьогодні створюється заново. Під час бойових дій в 2014 році школа стала притулком для військових. Книжки, полиці й усе, що пов'язане з бібліотекою, було перенесено до підвалу, і згодом частина цього майна згубилася, пропала. Власне, тоді було не до книг. Канонада «Градів», що зводить з розуму, часом не залишала людині надії на те, що вона залишиться в живих, а її будинок не постраждає від смертоносних снарядів.

Коли прийшов час навчального процесу, школа усе ще була зайнята військовими, тому заняття довелося проводити в сільській амбулаторії.

— Крім того, — розповідає директор школи Галина Васильєва, — ми опинилися... нічийними. До початку бойових дій Трьохізбенка входила до адміністративної структури Слов'яносербського району, але він був окупований бойовиками. Отож у нас, по суті, не було влади. Лише наприкінці жовтня Трьохізбенку під своє крило взяв Новоайдарський район, і проблеми нашої школи почали вирішуватися. Спочатку діти навчалися дистанційно, і вчителі працювали з кожним індивідуально. Учнів тоді було небагато. Під час активних бойових дій вчилося лише 28 школярів. У 2015 році в нас уже було 78 дітей. Військові до цього часу покинули наше приміщення, і ми почали активні ремонтні роботи. Замінили вікна, відремонтували дах, закрили пробоїни від снарядів і осколків. Серйозну допомогу школі надав Норвезький фонд у справах біженців, надавши фарбу, шпаклівку, грунтовку. А ми, вчителі та батьки, уже самотужки привели все до ладу. Цього року нам відремонтували ще один блок шкільного приміщення (той, де їдальня й спортзал) і перевели котельню на тверде паливо. Тепер узялися за бібліотеку.

Якось Галині Васильєвій зателефонував Сергій Жадан. Як з'ясувалося, у 2015 році, під час бойових дій, він був у школі, бачив, у якому стані перебуває бібліотека, і сказав, що є люди, які готові допомогти поповнити фонд гарною українською літературою. Потім подзвонив товариш Сергія й поцікавився, що потрібно школі в першу чергу. На заявку відреагували швидко. Причому привезли не тільки книжки, а і мікшерний пульт. Отож до Нового року школярі готують дискотеку. Вона буде першою після початку бойових дій.

Фото автора.

До бібліотеки привезли нову літературу.

Борт імені Дмитра Майбороди готовий до вильоту

Ім'я льотчика-вінничанина Героя України Дмитра Майбороди присвоєно літаку Ан-26. Після ремонту в Києві повітряний лайнер передали 456-й бригаді транспортної авіації, що дислокується у Вінниці.

На військовий аеродром, звідки піднімався у небо літак, приїхала мати Героя Тетяна Іванівна, сестра Ірина, її донька Настя. Зібралися його друзі. Разом з командувачем Повітряних сил генерал-полковником Сергієм Дроздовим віддали шану загиблому побратимові. Літак Ан-26 з бортовим номером 35 використовуватимуть для перевезення поранених у зоні АТО. На такій повітряній машині літав Дмитро Майборода.

Після виступу матері над головами присутніх пролетів вертоліт. Трохи раніше в небо здійнявся літак Ан-26. Як пояснив Сергій Дроздов, ці два польоти — данина пам'яті Героя України Дмитра Майбороди. Іменний літак раніше експлуатувався у цій же бригаді. Після того тривалий час потребував капітального ремонту. Його поставили на крило фахівці і робітники Київського авіаційного заводу. Працюватиме він у парі з військово-медичним літаком Ан-24 «Віта». Ним доставлятимуть поранених. Літак призначений для одночасного перевезення 35 військових у сидячому положенні і 18 — у лежачому. Іменний літак освятив начальник військового відділу Вінницької єпархії УПЦ протоієрей Сергій Ковтун.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: під час передачі іменного літака бригаді транспортної авіації.

Фото автора.

ДОВІДКОВО

Командир екіпажу Дмитро Майборода з травня по липень 2014-го здійснив 35 бойових вильотів у зону АТО — перевозив військових, озброєння, матеріально-технічні засоби, здійснював евакуацію поранених. 14 липня в літак вцілила ракета, випущена з території Росії. В цей час у ньому перебувало восьмеро військових. Командир наказав їм залишити борт, а сам разом із помічником Дмитром Шкарбуном утримував літак. У командира і помічника не залишилося часу, щоб катапультуватися. Майбороді було 34 роки. Шкарбун був на три роки старший. У грудні 2014-го Дмитру Майбороді присвоєно звання Героя України (посмертно). Дмитра Шкарбуна нагороджено орденом Богдана Хмельницького. Їх перепоховали у Вінниці на Алеї Слави центрального кладовища.

Це другий іменний літак вінницьких льотчиків. У 2015 році ім'я Героя України Костянтина Могилка присвоєно літаку Ан-30 (бортовий номер 86).

Наліпили для бійців десять тисяч вареників

У Рівному відбулася акція «Волонтерські вареники», учасниками якої стали вісімдесят містян. Усі вони зібралися в їдальні Національного університету водного господарства та природокористування, щоб приготувати обід для бійців АТО. Спільні старання дали гарний результат — волонтери наліпили 10 тисяч вареників. Частину з них планується продати на благодійницькій акції, а виручені кошти спрямувати на ремонт військових автомобілів.

Про це повідомив наш постійний читач із селища Млинів Рівненської області Євген ЦИМБАЛЮК.

На знімку: учасниця акції Марина Хоминська з варениками, які, за її словами, неодмінно смакуватимуть бійцям АТО і підніматимуть їхній бойовий дух.

Фото надане автором.

Дорожня карта для воїнів АТО

Майже однойменну назву має соціальний проект, що реалізується на Сумщині.

Спочатку це був відеоролик, потім надрукували буклет. У них — вся необхідна інформація для бійців АТО, котрі повертаються з війни та стикаються із проблемами реінтеграції у цивільне середовище. Колишнім військовослужбовцям розповідають про їхні права, можливості та пільги, повідомляють необхідні контакти. Інформація подається у максимально доступній формі. «Дорожню карту» вже представлено у Конотопі, Сумах та у двох однойменних районах. На черзі — Шостка. Координатор громадського фонду «Суми» Вадим Дубоделов каже, що в області нині мешкає майже дев'five тисяч учасників АТО, а буклет надрукували лише двотисячним накладом. Розтиражувати його мають міські та районні органи влади.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

Надаватимуть знижки

На Тернопіллі підписали Меморандум про співпрацю представники облдержадміністрації, обласної ради та громадської спілки «Об'єднання учасників АТО «Українці разом».

Відтепер захисники, котрі воювали на сході України, зможуть отримати картку учасника АТО, з якою вони та члени їхніх сімей матимуть знижки на товари та послуги.

Активні представники бізнесу погодилися підтримати цю соціальну ініціативу влади і громадських та волонтерських організацій.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

Замість Новоросійської — вулиця Героя

На сесії Кременчуцької міськради депутати проголосували за перейменування вулиці Новоросійської на вулицю Артема Носенка. Свого часу він закінчив одну з місцевих шкіл, у політехнічному університеті опанував спеціальність «Системна інженерія».

У зоні АТО служив за контрактом, виконуючи особливо відповідальну місію розвідника глибинної розвідки. Майже рік тому під час виконання бойового завдання загинув від кулі снайпера...

Орденом «За мужність» старшого солдата Артема Носенка нагородили посмертно. Та його прізвище й ім'я назавжди залишаться у пам'яті земляків і в назві вулиці. До речі, на цій сесії міськради більшість обранців громади не підтримали пропозицію деяких депутатів про перейменування провулка Степана Бандери, який з'явився внаслідок декомунізації топонімів, на провулок Осінній.

Василь НЕЖМАК.

Полтавська область.

Юні митці вручили обереги

У чергове відрядження в зону АТО вирушили 25 хмельницьких поліцейських-спецпризначенців. Найближчі два місяці вони проведуть на сході, несучи службу на блокпостах та виконуючи інші бойові завдання.

У дорогу їх проводжали рідні, друзі, волонтери, громадські активісти та вихованці Хмельницької дитячої школи мистецтв. Діти виготовили і подарували правоохоронцям обереги. Вихованці школи мистецтв сподіваються, що та любов і віра, яку вони вклали у свої вироби, берегтиме хлопців на сході.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Госпіталь відремонтували американські морські піхотинці

В Одесі за участю військового аташе посольства США в Україні відбулася церемонія відкриття капітально відремонтованої будівлі офтальмологічного госпіталю для інвалідів і ветеранів війни, де щорічно обслуговується понад 4 тисячі осіб. У госпіталі, збудованому в 1848 році, повністю обновили фасад і палати, замінили вікна. Крім того, провели частковий ремонт даху, установили пандуси.

Загальна вартість реконструкції — більш як півмільйона доларів. Проект здійснено завдяки командуванню збройних сил США в Європі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Щоб люди жили краще?..

БАЛАНС МІСЯЦЯ

✓ Над четвертим енергоблоком Чорнобильської АЕС — найбільша рухома конструкція в світі.

✓ Хоч за формулою, хоч за нормою, а споживачеві від того не легше.

✓ Нова система референтного ціноутворення на ліки — це як?

Підбиваючи підсумки місяця, що минув, скажемо про визначну подію — довгоочікуване повне накриття саркофага над четвертим енергоблоком Чорнобильської АЕС найбільшою рухомою конструкцією у світі — новою захисною аркою.

Конфайнмент Чорнобильської АЕС має такі технічні параметри: довжина — 165 метрів, висота — 110 метрів, ширина — 260 метрів, загальна вага — понад 36 тисяч тонн. Кошти на будівництво зібрані країнами-донорами Чорнобильського фонду «Укриття». Розпорядник коштів — ЄБРР. Процес насування конфайнменту на четвертий енергоблок стартував 14 і завершився 29 листопада. Однак повне закриття ЧАЕС, кажуть фахівці, триватиме ще кілька десятиліть. Будівництво здійснив французький консорціум «Новарка». Як стверджують експерти, це історичний крок до покращення екологічної безпеки, що став можливим завдяки величезній міжнародній підтримці, доказ того, що питання екологічної безпеки є пріоритетним.

Рішення уряду про нарахування плати за тепло за середнім показником будинків із лічильниками викоренить зловживання при встановленні плати за тепло та захистить громадян, у чиїх будинках немає приладів обліку тепла. Про це заявив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман.

Коментуючи рішення уряду щодо нового алгоритму формування рахунків за опалення у будинках без лічильників, В. Гройсман наголосив: «Це не дасть можливості нікому зловживати, тому що зі стелі по нормі нараховувати — це завжди велична проблема. Тому ми... поставили перешкоду, яку буде важко обійти. Ми захистили тих, у кого немає лічильників, щоб їм не завищували за нормою... вимагаємо, щоби кожен будинок мав свій лічильник... треба, щоби був об'єктивний облік... Чому лічильників не ставлять? Тому що за формулою, за нормою, напевно, комусь «цікавіше» нараховувати».

Та, гадаємо, попри благі наміри, якщо зміни й станутьcя, то незначні. Адже — як зі стелі нараховували, так і нараховуватимуть... А як застосувати новий алгоритм до мешканців двох будинків: бетонного — неутепленого та цегляного — утепленого?! Ніхто не роз'яснив і алгоритму не вивів... Відкриття не зробимо, коли скажемо, що в них різні тепловтрати, а платити мешканцям обох доведеться однаково! Що ж до шахрайства та маніпуляцій при розрахунках — теж дуже велике питання. Та й чи стимулюватиме такий підхід бажання населення проводити енергоощадні заходи?

Ще одне рішення уряду, що його ми не можемо обійти увагою, — про запровадження системи референтного ціноутворення на ліки. Володимир Гройсман зауважив, що одні й ті самі ліки за компонентом по діючій речовині в сусідніх з Україною країнах Прибалтики, Польщі, Словаччині, Угорщині коштують мало не наполовину менше, ніж в Україні. Таке завищення відбувається через монополію на ввезення ліків та відсутність реальної конкуренції та ринку, зазначив голова уряду. «Зараз ми зобов'язали, щоби ціна в Україні була як середня ціна в п'яти країнах, з якими ми межуємо. Це означає, що буде верхня межа, і вище неї поставити ціни на ліки буде неможливо», — сказав голова уряду і зазначив, що зустрічався з фармацевтами та закликав їх не «гратися в штучний дефіцит ліків» у країні.

І, на завершення, пряма мова українського прем'єра:

— Найцінніше, що є у нашій країні, — це люди. Їх треба берегти і допомагати їм нормально жити, а не заганяти їх постійно у депресії, зубожіння, бідність. Ми маємо в цьому питанні поставити крапку. Люди в Україні абсолютно нікому нічого не завинили. Вони мають право, підстави, і Україна має можливості, щоб люди жили краще. Наше завдання — це зробити».

Підсумовував Віктор БОНДАР.

Продовжують мріяти і творити

По 9 грудня в Українському культурно-інформаційному центрі Парижа проходить фотовиставка під назвою «Donbas Groove» («Донбас рухається») журналістки Наталі Любченкової. Упродовж двох років вона фотографувала людей, яких не зламала війна, які, попри втрати, продовжують мріяти, творити і жити в прифронтових зонах сходу України.

Наталя, котра працює у французькій міжнародній редакції, одразу помітила, наскільки іноземцям складно розібратися в тому, що відбувається в Україні впродовж останніх трьох років, і зізнається, що французам було зовсім непросто зануритись у політичний, історичний, культурний контекст практично повністю не знайомої їм країни. «В 2015 році я вперше вирушила на Донбас, щоб писати статті для онлайн-сайту новин українською та іноземними мовами і фотографувати для цих статей. Тоді Україна вже почала зникати з міжнародних новин, і чимало французів та інших західних європейців, які мені зустрічалися, уже думали, що в нас «все владналося». Я стала міркувати, як найкраще розповісти про українські події іноземцям. І вирішила, що ніщо так не розкриває загальний контекст, як історії людей», — пояснює Наталя ідею своєї експозиції.

Більшість фотографій було зроблено навесні та влітку 2016 року в різних куточках Донбасу. Мар'їнка, Слов'янськ, Миколаївка, Красногорівка — незнайомі французькій публіці назви міст — показують парижанам другий бік конфлікту. «Я хотіла, щоб французи побачили в історіях, які розповідають ці фотографії, таких самих людей, як вони. Лише обставини, в яких ці люди опинилися, зовсім інші, трагічні. Так вони зможуть задуматись про наслідки воєнної агресії на Україну», — наголошує Наталя.

Знімки мирного життя на тлі зруйнованих будинків, розбитих мінами доріг вражають і навіть шокують, як може шокувати гірка неприхована правда, що її не завжди хочеться чути. Дитина на гойдалці — її звати Настя. У своїх шість років дівча змушене лікуватися в шпиталі, бо через вибухи та постійні бомбардування вона почала втрачати слух. З іншої світлини в самісінькі очі відвідувача заглядає старенький дідусь Микола. За його спиною зруйнований будинок, на залишках облуплених обгорілих стін якого написано наївне і болюче: «Навіщо?» На фоні пекла Микола фотографується свідомо і з посмішкою: «Для того, щоб пам'ятати це все».

Водночас роботи Наталі Любченкової дозволяють насамперед уявити, наскільки успішною і швидкою може бути реконструкція Донбасу після війни. Адже виставка ставить на перший план величезний потенціал цього регіону і вшановує людей, які, попри війну на сході України, наважуються втілювати неймовірні благодійні та бізнес-проекти. Для деяких з них ця війна стала поштовхом для того, щоб розпочати нове життя і реалізувати амбіційні проекти. Для когось це створення екоферми, відкриття благодійної пекарні, гончарного бізнесу чи екологічний туризм.

«Усі ці досягнення стали можливими завдяки подвигу українських бійців, — нагадує Наталя. — Світлини розповідають про життя цивільних українців у прифронтових зонах та на територіях, які українські військові звільнили в 2014 році. Всіх слів, здається, замало, щоб висловити їм всю належну подяку та повагу за це».

Виставка «Donbas Groove» нагадує французам, що, незважаючи на відсутність інформації у французьких масмедіа, війна на сході України все ще триває. А завдяки коментарям під кожною фотографією, яка розповідає надзвичайні історії звичайних людей, абстрактна, для французького відвідувача війна стає конкретною: із реальними обличчями і справжніми історіями. «Французи, які ознайомилися з експозицією, дякували за можливість дізнатися, що відбувається на сході України. Жалілися, що небагато нині чують про нашу країну. Деякі з відвідувачів також висловили бажання побачити на власні очі мальовничі місця, які зображені на фотографіях, як, наприклад, заповідник «Крейдяна флора», — розповіла Наталя.

Анна ЧЕСАНОВСЬКА-ЖАЯР.
Париж.

Фото Наталі ЛЮБЧЕНКОВОЇ.

Алеппо й далі знищуватимуть

Росія та КНР заблокували проект резолюції Ради Безпеки ООН про припинення протягом тижня бойових дій у сирійському місті Алеппо для доставки гуманітарної допомоги. Про це повідомив речник Постійного представництва України при ООН Олег Ніколенко, передає Укрінформ.

Проект резолюції, за його словами, «мав на меті припинити бомбардування сирійського міста Алеппо впродовж семи днів для того, щоб створити умови для доставки гуманітарної допомоги постраждалому населенню у цьому регіоні». Крім того, документ містив заклик припинити вогонь на всій території Сирії, а також відновити політичний процес з урегулювання ситуації у цій країні.

Під час засідання постійний представник України при ООН Володимир Єльченко виступив з гострою критикою дій російської сторони. Він, зокрема, наголосив, що «Росія використовує на Донбасі ті ж самі методи, що й у Сирії — спочатку розв'язує агресію, а потім намагається стати посередником».

Курди хочуть додому

Правозахисна організація Amnesty International вимагає від уряду Туреччини забезпечити можливість повернення в Діярбакир вигнаних 24 тисяч курдів.

Експерт Amnesty International Андрю Гарднер наголосив, що влада Туреччини не має жодних «конкретних, докладних і достовірних планів» повернення людей, які змушені були покинути будинки. Гарднер вимагає, щоб Анкара виплатила вимушеним переселенцям компенсацію за завдані незручності, й у категоричному тоні запропонував владі скасувати комендантську годину в деяких районах цього 850-тисячного південно-східного міста, де переважно проживає курдське населення.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Завтра — День Конституції Узбекистану

«Держава забезпечує дотримання прав і законних інтересів громадських об'єднань, створює їм рівні правові можливості для участі в суспільному житті. Втручання державних органів і посадових осіб у діяльність громадських об'єднань, так само як і втручання громадських об'єднань у діяльність державних органів і посадових осіб не допускається», — зазначено в статті 58 Конституції Республіки Узбекистан.

Громадянське суспільство відіграє ключову роль у вирішенні низки соціальних проблем. У багатьох країнах неурядові організації успішно конкурують із іншими структурами в певних сегментах надання соціальних послуг. ННО (недержавні некомерційні організації) створені для вирішення тих самих завдань, з якими повсякденно мають справу державні органи: турбота про малозабезпечених, сприяння вихованню та освіті дітей і підлітків, збереження і розвиток культури та багато чого іншого з того, що не може бути забезпечене тільки на комерційній основі. Існування недержавного сектору тим і обумовлене, що найактивніші члени суспільства прагнуть зробити свій внесок у вирішення проблем, що стоять перед ним. У цьому зв'язку очевидна необхідність об'єднання та координації їхніх зусиль.

Права третього сектору знайшли відображення у Конституції Узбекистану, а також у низці законів. У Концепції подальшого поглиблення демократичних реформ і формування громадянського суспільства в країні висунуто нові ініціативи зі створення додаткових правових гарантій їх вільної та незалежної діяльності.

Відповідно до Закону «Про гарантії діяльності недержавних некомерційних організацій» державна підтримка діяльності ННО та інших інститутів громадянського суспільства здійснюється у формі державних субсидій, грантів і соціальних замовлень.

Крім того, держава надає інститутам громадянського суспільства пільги щодо податків та інших обов'язкових платежів. Зокрема, вони звільнені від сплати митних платежів за товари, ввезені ними, а також створеними цими ННО підприємствами та іншими структурами для зміцнення власної матеріально-технічної бази (за винятком зборів за митне оформлення). Також не обкладаються жодними видами податків і зборів спонсорські внески та інші відрахування юридичних і фізичних осіб, отримані некомерційними організаціями для здійснення статутної діяльності.

Розвиток системи недержавних некомерційних організацій є одним із діючих механізмів підтримання в соціумі балансу інтересів усіх верств і груп.

На знімку: засідання Сенату в Законодавчій палаті Олій Мажліса Республіки Узбекистан.

ПЛАНЕТА

Загроза номер один

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Таку позицію поділяє і Джеймс Маттіс, який вочевидь стане наступним очільником Пентагону. Раніше він неодноразово називав агресію Росії проти України в Криму та на Донбасі «значно гострішою, значно серйознішою», ніж вважають у Вашингтоні та ЄС. І наголошував, що дії Росії в Україні, можливо, — найнебезпечніша ситуація з кризовим потенціалом для усього регіону. «В Криму та Україні триває війна», — **цитував** Маттіса **«Голос Америки»**.

Нагадаємо, що Сенат США восени схвалив військовий бюджет на 2017 фінансовий рік і виділив на посилення кібербезпеки, вдосконалення атомних технологій і ракетну оборону тощо понад 600 млрд. доларів. У документі окремо прописано заборону на військову співпрацю з Росією.

«Гірська сакура» вдосконалює вишкіл

Керівник Пентагону Ештон Картер прибув учора на військову базу Йокосука в префектурі Канагава, де проінспектував найбільший військовий корабель Японії вертольотоносець «Ідзумо» (Izumo). Як повідомило агентство Kyodo, цей корабель (водотоннажністю 19,5 тисячі тонн), що може використовуватися і як плавуча військова база, Японія та США використовують для спільних військових навчань, зокрема, відпрацьовуючи злети та посадки конвертопланів Osprey.

Такі навчання під назвою «Ямасакура» («Гірська сакура») саме зараз проводяться на півдні Японії: військові вчаться відбивати напад умовного противника на острови Окінава та Кюсю. З японського боку задіяно майже 5 тисяч учасників, а з боку американців — понад 1,5 тисячі. Взаємодія військових відбувається з допомогою комп'ютерного моделювання.

«Ямасакура» за участі Японії та США є найбільшими з навчань двох країн, вони відбуваються постійно з 1982 року. Нинішні маневри тривають з 30 листопада по 13 грудня. В місті Кумамото на базі японських сил самооборони відбулася церемонія їх офіційного початку.

Прибуття шефа Пентагону теж приурочено до цих подій. Питання військового співробітництва двох країн було на порядку денному зустрічей прем'єр-міністра Японії Шіндзо Абе та міністра оборони Томомі Інади з керівником Пентагону Ештоном Картером. Шеф військового відомства США відзначив внесок Японії у двостороннє військове співробітництво. «Наші союзницькі відносини ніколи не були більш сильними», — цитують японські ЗМІ слова шефа Пентагону.

Уряд Японії планує у наступному фінансовому році на оборону країни рекордну суму — 5,1 трлн. єн (44,6 млрд. доларів). Кошти передбачають спрямувати на закупівлю нових систем ППО, на території країни буде розміщено кілька батарей американської системи ПРО ТААD. Японці мають намір закупити в США літаки-невидимки F-35 та створити найближчими роками власні безпілотні літаки-розвідники й винищувачі. Як зазначає газета Mainichi, завдання — посилити оборону країни та захистити від потенційної загрози з боку КНДР і від будь-яких посягань віддалені території. Оборонний бюджет країни зростає п'ятий рік поспіль. Особливу увагу цим питанням уряд приділяє після ухвалення низки законів про зміцнення сил самооборони.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

В Угорщині відбувся флешмоб, присвячений річниці Будапештського меморандуму

ГОЛОС УКРАЇНИ № 233 (6487)
СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2016

Три пункти безплатного харчування організували у Кропивницькому. Їх облаштували у парку Слави, на площі Богдана Хмельницького та біля поштового відділення по вулиці Попова волонтери благодійної організації «Нове покоління». Такі акції активісти проводять щосуботи взимку останніх вісім років, *інформує наш власкор Петро Мельник*

Фото Валерія ЛЕБЕДЯ

Медреформи: човен без керма в розбурханому морі

Нотатки з ІІ річного зібрання Національної лікарської ради України

Чітко визначена мета — половина успіху. Друга — у вмінні її реалізувати. У проведенні медичної реформи таких основоположних засад, попри всі заяви, бракує. Потерпає не лише суспільство загалом, але й медики зокрема. І коли в залі, де проходило ІІ річне зібрання Національної лікарської ради України (за участю представників 50 національних медичних асоціацій держави), постало запитання, чому вже багато років ніхто не чує керівників медичних закладів, відповідь була одна: нас не поважають. Чому? Мало, звучало самокритично, робимо для того, щоб із нами рахувались. Ішлося про реформування охорони здоров'я. І якщо чиновники, коли звертаються до цієї теми, здебільшого наголошують на так званій інтимізації, то медики в центр уваги поставили людський фактор. Щоб сповна задіяти його, пропонують піднести роль професійних лікарських організацій і самоврядування. Тобто мовиться про те, щоб не хтось на догоду комусь щось змінював. Справу мають вирішити професіонали. Так питання ставиться не вперше.

Говорили–балакали...

Звернімося до Заяви щодо реформування охорони здоров'я і запровадження лікарського самоврядування, прийнятої Національною лікарською радою України. У ній ідеться про те, що після комітетських слухань, які було проведено ще 1 липня 2015 року, не відбулося жодних зрушень в надзвичайно важливому питанні самоврядування лікарської та інших медичних професій, без чого неможливо побудувати сучасну європейську систему охорони здоров'я, фактично не виконано жодного пункту Рекомендацій парламентських слухань «Про реформу охорони здоров'я в Україні». Міністерство охорони здоров'я України досі не продемонструвало системного підходу до реформування охорони здоров'я, а Концепція і Стратегія реформування не затверджені Кабінетом Міністрів України.

Водночас учасники зустрічі схвалили Декларацію Великої ради Всеукраїнського лікарського товариства. Там, зокрема, зазначено:

«...галузь стрімко втрачає людський потенціал та занурюється в кризу кадрового забезпечення через вкрай низький рівень оплати праці;

суспільству нав'язується негативне ставлення до лікарів і медичних працівників загалом, а останні перебувають у принизливому становищі залежності від прямої оплати своїх послуг з боку пацієнтів;

діяльність рівнів, гілок і органів влади не скоординована, спостерігаються ознаки перебирання органами влади на себе невластивих повноважень в охороні здоров'я та нехтування законними повноваженнями інших центрів влади у цій сфері, вульгарні підходи до децентралізації управління в охороні здоров'я призводять до самоусунення держави та її лідерів від відповідальності за дотримання Конституційних гарантій у сфері охорони здоров'я;

добір керівних кадрів у галузі відбувається кулуарно, компетентність претендентів на зайняття посад на всіх рівнях практично не враховується, що спричиняє неякісний мікро- і макроменеджмент, стримує розвиток та унеможливлює ефективне використання ресурсів галузі;

вплив громадян і широкої медичної спільноти на прийняття рішень є вкрай обмеженим, відповідальні рішення приймаються в недемократичний спосіб або взагалі одноосібно...».

То який вихід пропонують медики?

Поки лікар не буде успішним, пацієнт страждатиме

Уже не один рік триває робота над законопроектом «Про лікарське самоврядування». Учасникам зустрічі було представлено нову його редакцію. Чому така увага до теми?

— Цей закон, — сказала **голова профільного комітету Верховної Ради Ольга Богомолець**, — має вивести лікаря в економічний простір як суб'єкта, підвищити його власну гідність і звільнити від неповаги. Як? Для мене, головне завдання наступного року — матеріальне забезпечення лікарів. Якщо вони не матимуть гідної зарплати, жодні реформи не підуть. Депутат не апелює до бюджету, а прагне створити такі умови, щоб лікарі могли заробляти. Для цього, переконана, мають стати суб'єктами підприємницької діяльності. Проблема в тому, хто має видавати ліцензію. В Європі це робить лікарська спільнота. До такої практики слід прагнути й нам. Закон про самоврядування має бути такий, щоб унеможливити непрозору управлінську вертикаль. І хоча він обговорюється вже багато років, єдиної думки щодо всіх його положень не вироблено. Тому я готова чути всіх для досягнення згоди. Нам час переходити від гасел до конкретних дій.

— У разі переходу на нові умови роботи, — зазначив **екс-міністр охорони здоров'я Микола Поліщук**, — не можна говорити про гонорар для медиків. Оплата лікаря повинна бути частиною затрат на надані медичні послуги. Заробіток має стати мотивацією роботи медичного закладу. Вимірюватиметься він якістю наданих послуг. Відтак керівником медичної установи має бути економіст, а лікарня повинна мати статус неприбуткового підприємства, яке заробляє на медичне забезпечення.

Говорячи про власні проблеми, медики постійно мали на увазі й пацієнтів. За словами Ольги Богомолець, поки лікар не буде щасливим та успішним, пацієнт страждатиме.

...А пани скубуться

Звичайно, підготувати законопроект — половина справи. Його автори навіть бояться думати, що чекає їх дитяще далі. І мають для цього всі підстави.

Виступ **народного депутата Олега Мусія** оптимізму не додав. За його словами, нинішнє керівництво МОЗ — некомпетентне і непрофесійне. В управлінні галуззю — криза. У державі немає за неї відповідального. Усе це призводить до знищення кадрів, а потім і пацієнтів.

— Тому, — заявив народний депутат, — профільний комітет узяв на себе відповідальність за реформування галузі. Ми знаємо, як побудувати нову систему охорони здоров'я, але не маємо жодної спільної позиції з МОЗ. Тим часом у медицині хаос, бо в людей немає нічого гарантованого, крім можливості зайти в кабінет до лікаря. А його перетворили на того, хто каже: «Принесіть ліки!». Держава має створити умови для роботи медиків.

— Саме на це, — наголосив О. Мусій, — спрямований пакет законопроектів з охорони здоров'я, які підготовлені, але блокуються владою. Серед них — «Про заходи державної політики охорони здоров'я». Ним передбачена робота на сім років. Цей законопроект, зокрема, дає інвесторам прогнозованість. Це вони стверджують: мовляв, покажіть, що ви хочете. Назви законів «Про організацію медичного обслуговування», «Про лікарські засоби» кажуть самі за себе. Замість того, щоб працювати системно, нам твердять, що з наступного року буде запроваджено страхову медицину. А чи є умови для цього? Тож бажане намагаються видати за дійсність. Звичайно, профільний комітет теж вважає, що страхова медицина потрібна. Нині в комітеті є три законопроекти. Один із них копіює американську систему, яка там провалилась.

— Ми, — наголосила Ольга Богомолець, — наполягаємо на тому, щоб базовий пакет послуг обов'язково контролювала держава. Швидким перехід до страхової медицини бути не може. Усе залежатиме від розвитку економіки.

Реформування охорони здоров'я у відриві від інших галузей — утопія. Чи не перші про це на повний голос заявили професіонали. І добре, що те, про що говорили лише між собою, винесли на загальнодержавну трибуну. Будемо сподіватися, що активна позиція медичної спільноти матиме вплив на тих, хто розказує про реформу, але нічого не робить для її здійснення. Нарешті професіонали, яких влада розглядала лише як об'єкт реформ, заявили про своє право бути суб'єктом, із голосом якого слід рахуватися.

Микола ПЕТРУШЕНКО.

РЕГІОН: ХЕРСОНЩИНА

Депутатський «бунт» у курортному місті

У курортному Скадовську — скандал. Депутати тамтешньої райради «збунтувалися» проти скорочення значної частини місць у районній лікарні (така пропозиція наполегливо лобіюється виконавчою владою). Голова райради Олег Старенький у бесіді з кореспондентом «Голосу України» пояснив: протягом останнього півріччя орган місцевого самоврядування отримав від Херсонської обласної та районної державних адміністрацій кілька звернень із рекомендаціями «оптимізувати» кількість ліжко-місць у ЦРЛ. І хоч як дивно, різні чиновники називали різні цифри: одні пропонували скорочення одразу 73 місць із 221 наявного, інші «задовольнялися» двома десятками.

«Оскільки жодного разу ми не побачили економічного та законодавчого обґрунтування, чому взагалі маємо узгоджувати скорочення, депутати ухвалили зібрати ці листи докупи і повернути до обласного департаменту охорони здоров'я ОДА, щоб там надали вичерпні роз'яснення. До отримання відповіді жодного рішення з цього приводу обговорювати не будемо», — наголошує Олег Старенький.

І депутати, і мешканці Скадовська переконані, що медична реформа у виконанні чиновників взагалі не враховує реалій курортної зони. Якщо в інших районах населення з року в рік зменшується, і скорочення місць у тамтешніх стаціонарах справді відповідає сучасним реаліям, то в Скадовську ситуація геть інша. За населення району 49 тисяч осіб минулого літа сюди на відпочинок прибули понад 1,2 мільйона гостей. До того ж усі вони розташувалися переважно в районному центрі та двох прибережних селах — Лазурне й Красне. Відповідно, кількість ліжко-місць у лікарнях Скадовська й Лазурного бодай протягом курортного сезону треба було б збільшувати пропорційно напливу людей, а цього ніхто й не подумав робити. Добре, що влітку обійшлося без масових захворювань чи кровопролитних катастроф. А, не доведи Боже, якщо таке нещастя все-таки станеться в майбутньому, куди зі Скадовська вивозитимуть «тяжких» пацієнтів — у Херсон чи одразу до Києва, де лікарень більше?

До речі, проблема стосується не тільки Скадовська. Схожий дисбаланс між кількістю потенційних споживачів медичних послуг виникає й на узбережжі Азовського моря — у Генічеському районі, де влітку 2016-го курортників «зашкалило» за півмільйона. Аналогічно — в Голопристанському районі, де сотні тисяч приїжджих заповнюють прибережні села Залізний Порт і Приморське. Поліція на цей час відкриває в курортній зоні додаткові опорні пункти, щоб оперативно реагувати на термінові виклики, а от про додаткові дільничні лікарні чи амбулаторії на узбережжі щось не чути. Мабуть, реформами вони не передбачені.

Лісові «генерали» й піщані «барони»

Від «благодійників» подітися нікуди

На Херсонщині — чергове гучне викриття розкрадачів природних ресурсів. В Олешківському районі області прокуратура та поліція виявили одразу кілька нелегальних кар'єрів на території місцевого держлісгоспу, де під «прикриттям» намірів із будівництва протипожежних водойм у промислових масштабах видобували пісок. Його мали здавати на зберігання, а натомість продавали по 120 гривень за тонну. До того ж продали, за попередніми підрахунками, майже сім тисяч тонн. І невідомо, в чиїх кишенях осів виторг.

Як з'ясували правоохоронці, схема розкрадання природних ресурсів була багатоступенева. Насамперед директор Олешківського лісгоспу Віталій Нефьодов підписав з якоюсь доброчинною організацією договір про будівництво протипожежних водойм та ґрунтових доріг до них. Далі «доброчинці» наймали субпідрядників і вже ті вивозили природний ресурс на так звані майданчики зберігання, звідки пісок і розпродували.

«Про договір нічого не знали»

В Олешківському держлісгоспі посадовці стверджують, що діяли в межах своїх повноважень, і винними себе не вважають: до рук, мовляв, ні копійки не прилипло. А те, що на тих руках скромно виблискують золоті годинники, — звичайний збіг. І от що натомість каже з цього приводу начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Віктор Тищенко: «Договір про будівництво протипожежних водойм із доброчинною організацією з управлінням директор Олешківського ЛГ Віталій Нефьодов не узгоджував. Щойно ми дізналися про його існування, самі поставили до відома прокуратуру. Сам Віталій Нефьодов переїхав до Херсонщини з окупованого Криму. Коли проходив конкурс на заняття вакансії директора лісгоспу, він виставив свою кандидатуру, і вона виявилася єдиною, тож його і призначили на цю посаду. Тепер обставини «будівництва» та відповідальність директора вивчатиме не тільки слідство, а й комісія Держлісагентства України, яку очікуємо за кілька днів».

А ось яку обіцянку дав голова Херсонської облдержадміністрації Андрій Гордєєв.

ЦИТАТА

«Під виглядом проведення ремонтних робіт на дорогах області й залучення спеціальної техніки нібито для перевезення виробничих матеріалів, насправді розкрадається національне надбання та головний природний ресурс Херсонської області. Обласна державна адміністрація разом із прокуратурою Херсонщини пильно стежитимуть за перебігом проведення оперативних дій і слідства щодо зазначеної справи. Сподіваємося, що, незважаючи на причетність приватних підприємств або державних установ, до злочинців будуть застосовані відповідні покарання».

З офіційного сайту Херсонської ОДА.

Від «доброчинців» — ні гвіздка, ні гривні

Цікаво, що «доброчинці», котрі підрядилися будувати протипожежні водойми, декларували наміри підтримувати розвиток нещодавно створеного Національного природного парку «Олешківські піски». Але його директор Андрій Непрокін у бесіді з власкором «Голосу України» заявив: «Про існування доброчинної організації особисто я дізнався після телефонного дзвінка з обласної прокуратури. Можу цілком офіційно підтвердити, що від згаданих «благодійників» парк не отримав ані гривні, ані гвіздка, ані літра бензину».

Махінації із розпродуванням «дармового» піску, замаскованого під будівництво протипожежних водойм, на Херсонщині аж ніяк не сьогодні пішли в хід. Будувати ці водойми треба, бо лісові пожежі на лівобережжі Дніпра влітку виникають частенько, а возити воду по піщаних дюнах з річки чи сільських водогонів і важко, і довго. Соснові насадження в Олешківській пустелі перебувають у віданні держави, але держава коштів на будівництво цих водойм не виділяє вже із чверть століття. Тому раз на кілька років районний лісгосп знаходить чергового підрядника, котрий зголошується працювати за нехитрою угодою: ми тобі водойму викопаємо — а ти нам пісок віддаси. От тільки прокуратура вважає, що це не підряд, а неліцензований видобуток цінних природних ресурсів. І «роботи з облаштування протипожежних споруд» закінчуються обшуками, кримінальними справами, гучними відставками. А за кілька років знову знаходяться метикуваті хлопці, налаштовані повторити старий трюк. Наслідки — ті самі.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Поки лікар не буде щасливим та успішним, пацієнт страждатиме

Робити добро щодня

Нині чи не найбільше вітань серед своїх колег — сільських голів — прийматиме керівник Заборольської громади, що в Луцькому районі, Валерій Боярський. І все тому, що його піввіковий ювілей збігся з Днем місцевого самоврядування. На цій почесній посаді він перше скликання і навряд чи йому пощастить повторити подвиг свого попередника Миколи Горчинського, який успішно пропрацював сільським головою понад 30 років. Але шанси принести своїм землякам користь і повернути їм віру в щасливе майбутнє у нього є. Щодо першого, то Боярський намагається робити добро людям кожен день.

Свідчення цьому — наша зустріч із Валерієм Федоровичем у селі Антонівка. Сюди сільський голова приїхав, щоб домовитися з керівниками Луцького міжрайонного управління водного господарства про завершення робіт на відновленому меліоративному каналі. Завдяки його наполегливості вдалося залучити кошти з районного бюджету, та і з місцевої казни вклали чимало у цю потрібну справу. Гроші витрачено великі, але тепер вода не підтоплюватиме селянські господарства Антонівки, а збігатиме чотирикілометровим каналом у Заборольській ставки.

Як у всіх керівників сільських громад, у Валерія Боярського найбільше голова болить за дороги, освітлення вулиць, роботу двох дитячих садочків і, особливо, школи. Заборолі — село приміське, межує з Луцьком, тож його населення стрімко зростає. І колись простора Заборольська школа вже ледь вміщає тутешню дітвору. Не дивно, що добудова шкільних приміщень у сільського голови на першому місці. Сподівається, що вже наступного року пощастить розпочати ці роботи.

Певні надії, як і багато його колег, Валерій Федорович покладає на створення об'єднаної територіальної громади. Вже є згода, що до неї увійдуть населені пункти Заборольської, Боголюбської, Одерадівської і Шепельської сільських рад. Загалом 14 сіл із населенням майже вісім тисяч осіб. Центром має стати Забороль. І на це є серйозні аргументи. Забороль — найбільше село і розташоване найзручніше. До того ж бюджет села найпотужніший. Надходження до місцевої казни становлять майже чотири мільйони гривень. На території Заборольської сільської ради розташовані такі потужні підприємства, як сільськогосподарський виробничий кооператив «Урожай», знані на всю область виробники копченостей і ковбас фірми «Забіяка» і «Всеволодівські ковбаси», Луцька пересувна механізована шляхова колона, понад десять підприємств торгівлі. Є тут і добре обладнана амбулаторія.

У Валерія Федоровича ще є одна обставина вважати сьогоднішній день незвичайним. Адже він ще й ровесник Луцького району, який відновили саме 7 грудня 1966 року. Взагалі з цим днем у нього багато приємних спогадів.

— Рівно 25 років тому був в одній німецькій сім'ї. Господар-бауер, чоловік років 60—65, питає: «А скільки тобі років?». «25»,— відповідаю. А потім, через коротку паузу, додаю: «Сьогодні». Як сьогодні?! Побіг до господині. Вони швидко організували святковий обід, маленький тортик поставили: «Валерію, дивись, зараз тільки полудень, а ми тебе відпускаємо раніше на три години, але за цей час гроші заплатимо і ще презент дамо». Ось такі бували у мене дні народження, — усміхається сільський голова.

Тож вітаємо вас, шановний Валерію Федоровичу, з 50-річчям! Хай щастить вам на нелегких життєвих шляхах, хай рідні і друзі допомагають долати всі перешкоди. Сто років у доброму здоров'ї прожити вам, шановний ювіляре.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

На знімку: сільський голова села Забороль Валерій Боярський — людина ділова і обов'язкова.

Фото автора.

У НОМЕР

Сільський голова керуватиме з булавою

На Івано-Франківщині відбулася Всеукраїнська спартакіада серед голів обласних, районних, селищних та сільських рад, на яку заявилися 19 збірних команд. У програмі були, зокрема, змагання з волейболу, настільного тенісу, міні-футболу, шахів, шашок. Визначався також найсильніший атлет із гирьового спорту. Ним став 52-річний Леонід Хомич — воронківський сільський голова з Володимирецького району Рівненщини. У ривку на швидкість він за регламентованих п'ять хвилин підняв 16-кілограмову гирю 156 разів. Окрім грамоти та медалі, він отримав ще й символічну нагороду — булаву «Міць України».

Про це «Голосу України» повідомив наш постійний читач із селища Млинів Рівненської області Євген ЦИМБАЛЮК.

Малеча з особливими потребами відзначає новосілля

Майже 20 років комунальна установа обради «Тернопільська обласна психолого-медико-педагогічна консультація» використовувала непристосоване орендоване приміщення, що приносило незручності і батькам, і їхнім дітям. Нині ситуація змінилася — навпроти обласної дитячої лікарні відкрито нове приміщення цього закладу. Для його реконструкції облрада виділила мільйон гривень. Допомогли новоселам і волонтери, меценати. Тепер дітки з особливими потребами мають зручне приміщення для занять.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

ДЕНЬ

№ 233 (6487) СЕРЕДА, 7 ГРУДНЯ 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, уночі в східних областях, у Приазов'ї та Криму невеликий сніг, на дорогах ожеледь. Температура вночі 10—15 градусів морозу, у західних і південних областях 6—11, у Чернігівській, Сумській, Полтавській, Харківській областях місцями 16—18 нижче нуля. Вдень 5—10, на заході та півдні 2—7 градусів зі знаком мінус.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 ГРУДНЯ

1936. Пішов з життя Василь Стефаник — український письменник, майстер новели, громадський діяч, політик. **1971.** Народився Юрій Скляр — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015, посмертно). **1988.** Спітакський землетрус — катастрофічний землетрус, що охопив майже 40% території Вірменської РСР. **1993.** У Пущі-Водиці (Київ) розпочав роботу Міжнародний практичний семінар з проблем прогнозування надзвичайних ситуацій. **2000.** У Києві в Національній опері України відбулися урочисті збори Асоціації міст України з нагоди Дня місцевого самоврядування.

У НОМЕР

Пробне ЗНО може здорожчати через затвердження нових соціальних стандартів

У разі затвердження Закону України «Про державний бюджет на 2017 рік» нових соціальних стандартів кошторисну вартість пробного ЗНО у 2017-му може бути змінено. Таке попередження з'явилося на сайті Київського регіонального центру оцінювання якості освіти.

На сьогодні затверджена вартість тренувального ЗНО для наступної вступної кампанії становить (принаймні поки що) 120 гривень з кожного предмета. У разі неявки учасника ці кошти не повертають.

Під час проведення пробного ЗНО абітурієнти матимуть можливість ознайомитися із процедурою проведення тестування та виконати завдання, що будуть максимально наближені до тих, які їм запропонують під час основної сесії зовнішнього незалежного оцінювання. Після виконання сертифікаційних робіт усім учасникам пробного ЗНО видадуть тестовий зошит із відповідями на завдання та схеми підрахунку балів.

Нагадаємо, що реєстрація на тренувальне тестування розпочнеться 10 та завершиться 31 січня. Вона відбувається в онлайн-режимі на сторінках веб-сайтів регіональних центрів оцінювання якості освіти. Так, для проходження пробного ЗНО у столиці, а також Київській, Черкаській та Чернігівській областях необхідно зареєструватися через веб-сайт Київського регіонального центру оцінювання якості освіти **(www.kievtest.org.ua).**

Пробне ЗНО з української мови і літератури відбудеться 1 квітня. Тестування з інших предметів, зокрема біології, географії, історії України, математики, фізики, хімії, а також з англійської, німецької, іспанської, французької та російської мов проведуть 8 квітня. Тому кожен з учасників пробного ЗНО матиме можливість скласти його щонайбільше з двох дисциплін — української мови й літератури та ще одного предмета на вибір.

Запрошення на пробне ЗНО, в якому буде вказано інформацію про пункт та час проведення тестування, його учасники зможуть роздрукувати з власної персональної сторінки на сайті відповідного регіонального центру оцінювання якості освіти.

Вл. інф.

Знову єдиний фронт проти поневолення

У селі Будераж, що в Здолбунівському районі на Рівненщині, наприкінці 1943 року пройшла важлива подія визвольного спрямування — Перша конференція поневолених народів Східної Європи та Азії. Тоді у ній, організованій ОУН, взяли участь 39 делегатів тринадцяти різних національностей. Серед її співорганізаторів був, зокрема, легендарний Роман Шухевич. Нині через 73 роки історичний захід отримав, по суті, своє продовження і пройшов під егідою єдності народів проти російського імперіалізму та шовінізму.

Під час конференції.

Місцем проведення науково-практичної конференції «Антибільшовицький блок народів як передумова створення єдиного фронту проти кремлівської агресії» знову став Будераж. До цього села з'їхалися представники півтора десятка національностей із усієї України. Це й народні депутати України, посадовці, громадські діячі, доктори наук, професори, викладачі університетів, історики, краєзнавці, письменники. Були і родичі учасників Будеразької конференції 1943 року.

Головними обговорюваними питаннями стали два: уроки історичної минувшини та як зупинити нинішню агресію Росії. Учасники заходу також взяли участь в освяченні пам'ятника на честь Конференції поневолених народів, відвідали Повстанські могили, Гурбенський монастир та вшанували світлу пам'ять воїнів, які поклали життя за визволення України.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів
Рівненської області.

Фото автора.

ПДВ: бути чи не бути?

АБЕТКА РЕФОРМ

Економісти шукають варіанти реформування найкорумпованішого податку.

Податок на додану вартість уже давно є темою гострої дискусії у фінансових колах. З одного боку, саме ПДВ є головним джерелом наповнення бюджету країни, забезпечуючи майже 45 відсотків надходжень. З другого — корупційні схеми, які існують через механізм його повернення, активісти оцінюють у 80 мільярдів гривень на рік.

Експерти міжнародної компанії International investment partners (IIP) вважають, що найдоцільніше взагалі замінити ПДВ на податок із продажів. Мовляв, тоді система оподаткування стане простою і прозорою: цей податок автоматично додаватиметься у чеку товару чи послуги, який оплачує кінцевий покупець.

На думку співзасновника IIP Сергія Носенка, заміна ПДВ на податок із продажів дасть змогу побороти колосальну корупцію у фіскальній службі. «Іншого способу розв'язати цю проблему просто не існує. А без цього Україна ніколи не стане привабливою для інвесторів країною. Крім того, провівши масштабне переформатування податкової системи у державі, ми зможемо спростити її адміністрування, що також є вагомим критерієм для інвесторів», — заявив Носенко у коментарі «Голосу України».

Водночас голова Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики Ніна Южаніна вважає, що скасування ПДВ означало би «повернення з XXI ст. у кам'яний вік». «Мотиви авторів зрозумілі — складність адміністрування, значна кількість зловживань, тому давайте все спростимо до податку з продажів, тому що ПДВ ми не вміємо ні контролювати, ні рахувати. Питання: ми що, вже настільки себе недооцінюємо?» — запитала народний депутат в інтерв'ю одному з видань. Южаніна підкреслює, що заміна ПДВ на податок із продажу буде для України кроком назад. «Створено систему електронного адміністрування, продумані й виписані всі механізми до крапки і коми, а ми хочемо все скасувати і ввести податок з продажу», — підсумувала вона.

Тож дискусія про ПДВ-корупцію і забезпечення надійних надходжень до бюджету вочевидь продовжиться.

Тетяна ПАСОВА.

Трагедія в Княжичах: хто винен у загибелі правоохоронців?

Керівників трьох підрозділів столичної поліції відсторонено від виконання службових обов'язків. А увесь особовий склад, який брав участь в спецоперації, тимчасово не працюватиме. Таку інформацію учора ЗМІ повідомив в. о. голови Нацполіції Вадим Троян.

«Саме розслідування триватиме до кінця тижня. Нині потрібно допитати багато людей і організувати очну ставку. Поки робити якісь висновки ще рано, необхідно дочекатися офіційних результатів службового розслідування. Поки слідство не висувало ніяких звинувачень і підозр ймовірним винуватцям трагедії, бо це неможливо без експертиз ГПУ», — зазначив він.

Нагадаємо, 4 грудня, вранці стало відомо про загибель поліцейських, яких вбили свої ж під час спецоперації в Київській області. Трагедія сталася в селищі Княжичі. Там, за офіційною версією МВС, обласна група поліції охорони, яка приїхала на спрацьовування сигналізації, нарвалася на засідку поліції з Києва, яка чатувала банду грабіжників. Внаслідок «дружнього вогню» загинули п'ять осіб: двоє з поліції охорони, двоє оперативників та один працівник спеціального призначення «КОРД». Самі грабіжники, за інформацією МВС, почули стрілянину і втекли. Їх затримали на шляху до Києва.

Чому співробітники Управління поліції охорони сприйняли своїх колег за бандитів — нині достеменно невідомо. За повідомленням представників МВС, у всіх були розпізнавальні шеврони. Так само загадкою лишається те, чому загинуло стільки людей? Адже справа дійшла до того, що одні поліцейські розстріляли чотирьох колег у маркованій машині.

Експерти з питань безпеки стверджують: якщо притримуватися офіційної версії слідства, то виходить повна неузгодженість дій під час проведення спецоперації і мінімальна підготовка поліцейських діяти в таких екстремальних ситуаціях. На їх думку, постає низка і інших питань. Зокрема, чому спецоперація була в одному місці, а грабіжників потім спокійно затримали через декілька годин у Києві. Якщо все було так просто, то, можливо, взагалі не потрібно було її проводити?

«Усі подробиці і причини трагедії слідству потрібно з'ясувати якнайшвидше. Не тільки для того, щоб встановити відповідальних, але й запобігти повторенню ситуації. Без затягування, спекуляцій і намагання когось вигородити. Версій кілька, і вони кардинально протилежні. Від нескоординованості дій різних підрозділів МВС до того, що одні правоохоронці самі ж обкрадали будинки, інші їх викрили, а треті помстилися за перших. Втім, всі спостерігачі сходяться на одному: проблема в слабкій підготовці поліцейських», — **заявив учора ЗМІ директор аналітичного центру «Політика» Микола Давидюк.**

Бойовики зосередилися на двох напрямках

За останню добу (станом на ранок 6.12) зафіксовано понад 20 ворожих обстрілів. За даними прес-центру АТО, на маріупольському напрямку терористи вели обстріл із мінометів, гранатометів та стрілецької зброї. Під вогонь потрапили Широкине, Талаківка, Павлопіль, Новомихайлівка, Тарамчук. Також з БМП обстріляли Водяне. На донецькому — окупанти лупили з гранатометів та стрілецької зброї по Авдіївці та Зайцевому. Неспокійно й на луганському напрямку. Там було обстріляно Балку Кошарну та тричі поспіль Кримське із 120 мм мінометів.

Що відбувається на передовій, розповів боєць ЗСУ (місце дислокації район с. Піски): «Останню добу у нас на диво спокійно. Лише стрілецька зброя не замовкала. Воюємо із досить потужним ворогом. Як ви розумієте, йдеться про регулярну армію РФ. Диверсійні групи регулярно промацують наші позиції під прикриттям кулеметів та мінометів. Однак ми пильно за ними спостерігаємо і вчасно відкриваємо вогонь. Активізувалися їхні снайпери. Усі хлопці в підрозділі живі й здорові»....

За оперативними даними групи «Інформаційний спротив», на Світлодарській дузі і в районі Попасної працюють дві бронегрупи противника, в кожній — 2 одиниці БМП-2 та 1 од. БТР. «Використовується тактика: швидке переміщення — зупинка — коротке і потужне «відпрацювання» — швидкий відхід. Іноді окупанти прикривають дії цих груп 82-мм мінометами і гранатометами. Ворог формує ці групи в районі Дебальцевого», — зазначили там.

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- (р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 51312
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

